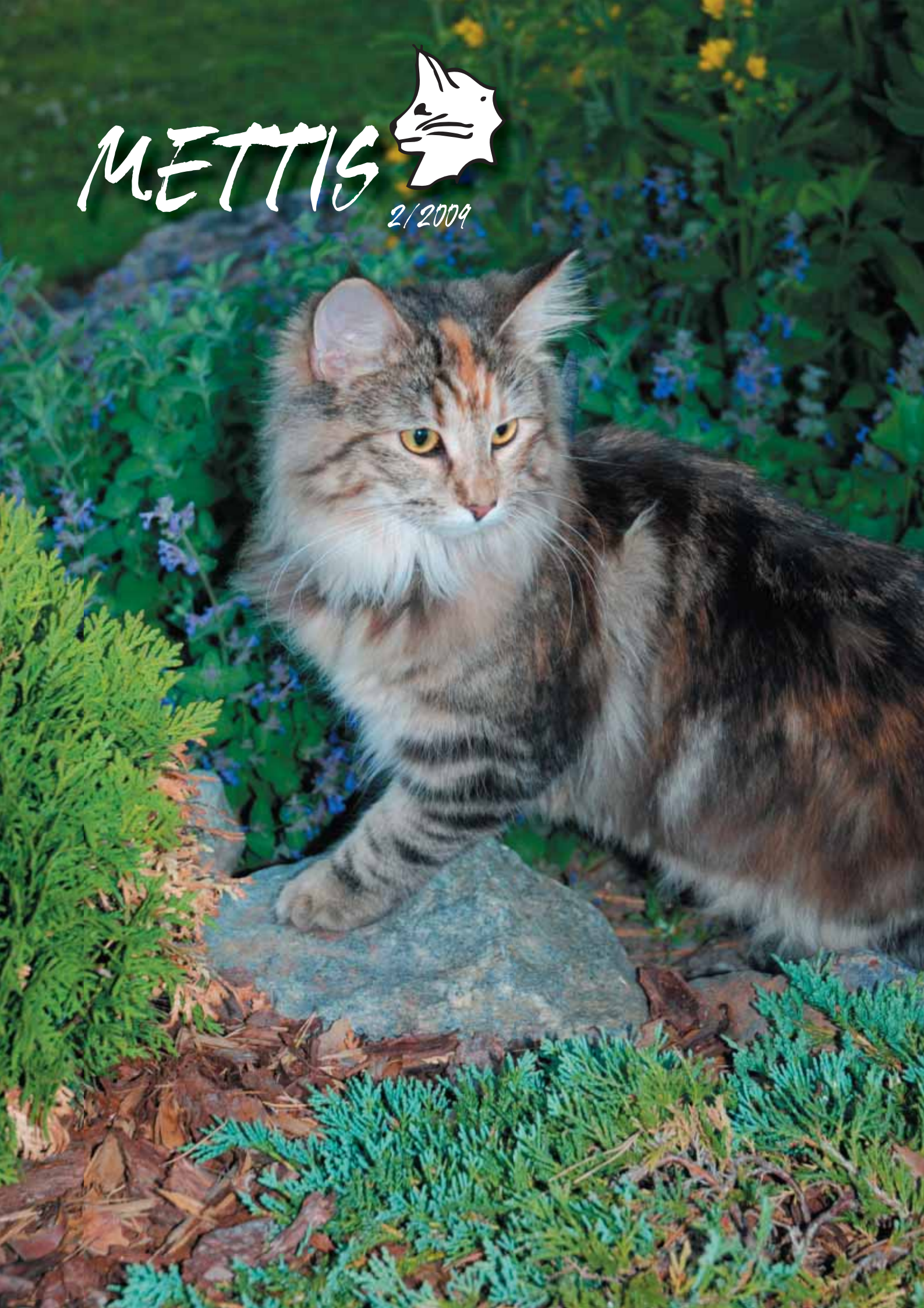

METTIS

2/2009

Hallitus ja toimihenkilöt 2009

Puheenjohtaja, Mettis-lehden aineiston vastaanottaja

Sari Sinkko
Mäkikatu 1 B, 53100 Lappeenranta
sari.sinkko@pp.inet.fi

Sihteeri, KV-yhteyshenkilö

Jasmin Etelämäki
Simo Klemetinpojantie B 13, 00790 Helsinki
jasmin.etelamaki@iki.fi

Rahastonhoitaja, jäsenrekisteri

Päivi Salmi-Wallenius
Perjalantie 4 b 18, 11120 RIIHIMÄKI
paivi.salmi-wallenius@kolumbus.fi

Arpajaisvastaava

Pia Lehtinen
Sopulirinne 2 B 35, 00800 HELSINKI
puh: 040913629
leaflet@surok.fi

Mettis-lehden toimituskunta, Rotupöytä

Laura Helander
Raadinkatu 2 A 7, 20750 TURKU
Puh. 040 526 5685
laura.helander@saunalahti.fi

Palkintovastaava

Pauli Härkönen
Suokkaankatu 8, 55910 IMATRA
Puh. 0400 533 258
salumins@gmail.com

Kotisivujen päivitykset

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2, 23660 KALANTI AS
Puh. 040 723 9770
jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Varapuheenjohtaja, Mettis pisteet

Kati Nieminen
Luisukatu 4 A 1, 33240 TAMPERE
Puh. 040 776 1395
kati.nieminen@pp3.inet.fi

Jäsen

Kirsi Kovanen
Raunismäentie 51, 07150 LAUKKOSKI
Puh. 040 510 1757
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Varajäsen, Rotupöytä

Suvi Sippola
Äärenkulmantie 30, 21860 AUVAINEN
Puh. 045 674 7894
suvi.sippola@pp.inet.fi

Varajäsen

Anneli Kotola
Markkinatie 15 C 26, 00700 HELSINKI
Puh. 040 835 8021
anneli.kotola@luukku.com

Mettis-lehden taitto

Milko Kanza

Jäsenmaksut 2009

Varsinainen jäsen	11 € (saa lehden)
Perhejäsen	4 € (ei saa lehteä)
Kasvattajan maksama uusi jäsen	5,5 € (saa lehden)

Norjalainen Metsäkissa ry:n jäseneksi voi liittyä kuuka tahansa norjalaisesta metsäkissasta kiinnostunut henkilö maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille 800018-139405. Jos sinulla ei ole viitenumeroa (löytyy lehden osoitelipukkeesta), käytä viitettä 9991. HUOM! Älä kirjoita viestiin/lisätietoihin mitään. Jäsenmaksu vuonna 2009 on 11 euroa varsinaiselta jäseneltä (saa lehden) ja 4 euroa perhejäseneltä (ei lehteä). Kasvattajan maksama varsinainen jäsen 5,5 euroa. Lähetä maksukuitista kopio sekä nimi- ja osoitetietosi jäsenrekisterinhoitajalle, niin yhdistys saa yhteystietosi jäsenlehden postitusta varten.

Jäsenrekisterinhoitajana vuonna 2009 toimii

Päivi Salmi-Wallenius
Perjalantie 4 b 18,
11120 RIIHIMÄKI
paivi.salmi-wallenius@kolumbus.fi

Yhdistyksen Pentulista/ kasvattajaruudut

Yhdistys noudattaa FIFE:n ja SRK:n sääntöjä (Yhteistyösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFE-kasvattajien FIFE-rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFE yhdistyksen kanssa.

Kasvattaja voi tilata kotisivun pentusivulla olevan OnLine-linkin kautta käyttäjätunnukset itselleen ja ne saatuaan päivittää itse pentulistan tietoja. Tunnukset myönnetään vain FIFE-kasvattajille. Myös kasvattajaruututiedot päivittyvät palvelun kautta.

Postin kautta lähetettävien osoite on

Jenni Mäkinen
Juutinraitti 2
23660 KALANTI AS
puh 040 7239770, jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Pentuvälittäjä

Kirsi Ovaskainen, 050-535 1262
Suvi Sippola, 045-674 7894

Yhdistyksen kotisivu

www.norjalainenmetsakissa.fi
info@norjalainenmetsakissa.fi

Puheenjohtajan terveiset

Tästä lehdestä löytyy erikoisnäyttelymme kutsu, virallinen kutsu löytyy TURROKIn sivuilta. Näyttelyyn ilmoittautuminen alkaa jo 17.8., kannattaa ilmoittautua ajoissa, toivomme runsasta osanottoa kissojen kera. Toivotavasti saamme myös ulkolaisia metsäkissoja vierailemaan Suomessa. Tavoitteenamme on saada rodullemme enemmän huomiota ja luoda mukava näyttelypäivä kaikille rotumme harrastajille. Näyttelypäivän parhaimpana antina on toivottavasti se, että tapaamme paljon erilaisia rotumme edustajia. Kasvattajien kannattaa houkutellessa mahdollisimman paljon omia kasvattejaan mukaan, järjestämme häkit ”kissaloittain”, joten esille voi tuoda vaikka sukupolvien näyttelyn!

Lehdestä löytyy kutsu myös näyttelyn jälkeen järjestettävälle juhla illallisille, illalliskortin hintaan kuuluu ruoka + ohjelmallinen illanvietto viikinkien tapaan! Osanottajamäärä on rajattu, joten kannattaa siirtää oravannahkat yhdistyksen tilille ohjeiden mukaan mahdollisimman pikaisesti.

Kissojen vastuullinen pitäminen on meidän rotukissa harrastajien tavoite. Tähän asiaan löytyy vinkkejä lehden sivuilta erilaisten tarhojen merkeissä. Toivottavasti kaikkien kissojen vapaana pitäminen vähenisi ja ihmiset rakentaisivat kissoilleen turvallisia ulkoilumahdollisuuksia. Myöskin parvekkeiden tekeminen turvallisiksi on tärkeää, kissat eivät ehkä ymmärrä että kaiteen takana ei olekaan yhtään mitään, joten lasitus tai verkotus on paikallaan parvekkeellakin.

Terveysasioitakin löytyy ja GSD IV-jutun kirjoittamisen jälkeen FIFen yleiskokous hyväksyi esityksen, että rotumme siitoskissoille suositellaan tehtäväksi GSD IV-testi ennen kuin niitä käytetään kasvatukseen. Testin voi tehdä joko verinäytteestä tai swap-testinä.

Lama voi muuttaa harrastustamme monella tavalla. Kasvattajien kannattaakin käyttää erityistä harkintaa toteuttaessaan kasvatus suunnitelmiaan, ettei pentuja jouduttaisi myymään ”alennusmyynnissä” ja liian löyhin perustein. Yhdistyksen hallitustakin valitettavasti työllistävät ongelmalliset pentukaupat, siksi tässä lehdessä on hieman asiaa yhdistyksen roolista norjalaisten metsäkissojen myynnissä.

Nautinnollisia lukuhetkiä lehden parissa, toivottavasti näemme Turussa runsaan määrän suomalaisten omistamia norjalaisia metsäkissoja!

Sari Sinkko

*IP&EC May Gamgee
Felis Audax*DK, DM
eli ”Minni” valtasi
catwalkin kevään
muotinäytöksessä
esitellen maasto-
kuosista strassein
koristeltua mekkoa.
(Ei kyllä oikeasti
käytä vaatteita, mut-
ta esitteli niitä kuin
arvokas mannekiini,
kävellen pitkin ja
rauhallisin askelin
catwalkilla ja posee-
rasi kameroille)*

Tässä numerossa

Hallitus ja yhteystiedot.....	2
Puheenjohtajan palsta	3
Ajankohtaista	4
Erikoisnäyttelykutsu	5
Juhlailallinen kutsu	6
Terveyskysely	7
Kissan eleet ja ilmeet.....	9
Turkin hoitoa	11
Astutusmatkoja	13
Kissan ostaminen	15
GSD IV	19
Valmistuneet	21
Rekisteröintitilasto	24
Uusia arvonimiä	25
Hannes Lohi DNA	26
Kissan ulkoilu	27
Valokuvauskilpailu	32
Näyttelytapahtumia	32
CH Satukissan Queckstep in Memoriam.....	33
Pentulista	34
Kasvattajat	36
Siitosurokset.....	39
Toimitusasiat	39

Kansikuva:

FIN* Usvaniityn Prilla (NFO f 22)
kuva: Jenni Mäkinen

AJANKOHTAISTA

Muutoksia näyttelysäännöissä

Kissanuha-rokotus on tehostettava vuosittain. Uusi rokotussääntö astuu voimaan 1.7.2009 alkaen.

Kissaflunssat ovat sama asia, kuin kissanuhat. On siirrytty käyttämään samaa termiä, jota esim. rokotteiden valmistajat, Lääkelaitos ja Evira käyttävät.

Vuoden kissa 2009

Vuoden kissa kilpailuun osallistuttaessa, kotimaisia diplomien tai arvostelusetelien kopioita ei tarvitse liittää ilmoittutumislomakkeen mukaan.

Kissojen omistajuustietojen ilmoittamisesta FIFe/SRK kasvatus- ja rekisteröintisäännöt 14.1 Kissan omistajuuden siirtyessä uudelle omistajalle kasvattaja/omistaja allekirjoittaa myynti-ilmoituksen ja täyttää siihen uuden omistajan tiedot, ellei tämä sitä kiellä. Myynti-ilmoitus lähetetään kuukauden kuluessa omistajuuden siirtymisestä oman yhdistyksen kautta rotukirjaajalle. Myynti-ilmoituksesta on täytettävä pakolliset kohdat. Mikäli myynti-ilmoitus on puutteellisesti täytetty, se palautetaan lähettäjän yhdistykselle täydentämistä varten. Osamaksuna maksetun kissan omistajuus katsotaan vaihtuneeksi vasta silloin, kun koko myynti-hinta on maksettu. Toimikunta muistuttaa myös, että

transfer on omistajanvaihdos. Mikäli kissalle tilattu transfer jätetään käyttämättä, tulee se palauttaa rotukirjaalle mitätöintiä varten. Tällöin kissan omistajuus palautuu transferin tilaajalle.

Pentujen rekisteröinti ei-kasvatukseen

Mikäli kissan kasvattaja haluaa, ettei kissaa käytetä kasvatukseen, voidaan rekisteröintivaiheessa kirjata pennun rekisterikirjaan kasvatuskielto. Kasvattaja tulee antaa astutustodistuksessa kiellolle perustelut.

Mikäli kissan rekisterikirjassa ei ole merkintää kasvatuskiellosta, voidaan kissan jälkeläisiä rekisteröidä rekisteröintisääntöjen mukaisesti. Kissojen myyntisopimukset ovat puolestaan aina ostajan ja myyjän välisiä sopimuksia. Rotutoimikunta haluaa muistuttaa, että myyjä voi myyntiehdossa toki rajata kissan siitoskäyttöä, mutta rekisteröintisääntöjen osalta tällaiset sopimukset eivät estä mahdollisten jälkeläisten rekisteröintiä.

Siitosuroksen omistajuus

Rotutoimikunta haluaa muistuttaa, että mikäli siitokseen käytetään SRK:n rekisterissä olevaa urosta, pitää SRK:n rekisteröintisääntöjen mukaisesti siitosuroksen omistajan kuulua SRK:n alaiseen

yhdistykseen.

Hannes Lohen geeniprojekti

Norjalainen metsäkissa ry maksaa kissan verinäytteen ottamisen (max.50 €), mikäli kissalla todetaan tai on todettu HCM. Lähetä kuitti rahastonhoitaja Päivi Salmi-Walleniukselle ja liitä mukaan tilinumerosi.

Pennun luovutus

Rotutoimikunta muistuttaa, että ehdoton alaikäraja pentujen luovutukselle on 12 viikkoa. Lisäksi pennun tulee olla kahdesti rokotettu ja sen pitää painaa vähintään 1 kg.

Esim. perjantaina 6.3.2009 syntynyt pentu voidaan luovuttaa aikaisintaan perjantaina 29.5.2009.

FIFe kasvatus- ja rekisteröintisäännöt 3.3.3 Pennut

Pentuja ei saa luovuttaa uudelle omistajalle tai uuteen kotiin ennen kuin ne ovat 12 viikon ikäisiä ja niillä on täydellinen rokotussuoja kissaruttoa ja kissaflunssaa vastaan, mikäli eläinlääkäri ei ole toisin opastanut. SRK Luovutettavan pennun tulee olla vähintään kilon (1kg) painoinen.

Rotutoimikunta muistuttaa myös, että mikäli pentueen pennut syntyvät eri päivänä, rekisteröidään koko pentue ensimmäisenä syntyneen pennun syntymäpäivän mukaan.

Norjalaisten metsäkissojen erikoisnäyttely Turussa 21.11.2009

12v pippurinen neiti
CH, PR Firdafylkes Catla
alias Veera. Omistaja
Satu Tapola Surok.

Norjalaisten metsäkissojen erikoisnäyttely

21.11.2009

Paikka:

Turun Messu- ja Kongressikeskus,
Messukentänkatu 9-13

Ilmoittautuminen:

Normaali näyttelyilmoittautuminen TUROK:n
näyttelyn lauantapäivälle 17.8.2009 – 16.10.2009
välisenä aikana

Näyttelykutsu:

www.turok.fi

Norjalainen metsäkissa ry juhlistaa 20-vuotista
taivaltaan järjestämällä TUROK:n kanssa
metsäkissojen erikoisnäyttelyn.

Luvassa on monenlaista mukavaa:

- metsäkissojen oma paneeli
- näytteilleasettajille oma metsäkissarinki, jossa paras ”viikinki” -teeman mukaisesti sisustettu häkki palkitaan
- metsäkissasukupolvet esillä kasvattajan mukaan
- yllätyksiä pitkin päivää

Lämpimästi tervetuloa!

Norjalainen metsäkissa ry
Hallitus

Järjestelyihin tarvitaan paljon apua. Kaikki yhdistyksen
jäsenet ovat tervetulleita mukaan suunnittelemaan
näyttelyä ja talkootöihin perjantaina näyttelyiden
pystytykseen sekä lauantaina erilaisiin tehtäviin näyttelyn
aikana ja purkamiseen näyttelyiden päätyttyä.

Lisätietoja: Sari Sinkko puh. 0400-599 947
(sari.sinkko@pp.inet.fi)

Norjalainen metsäkissa ry 20 vuotta Juhlaillallinen Viikinkiravintola Haraldissa 21.11.2009

Norjalainen metsäkissa ry juhlistaa 20-vuotista taivaltaan järjestämällä Juhlaillalliset Viikinkiravintola Haraldissa Turussa lauantaina 21.11.2009 klo 20.00 alkaen... Soutakaa siis veneenne osoitteeseen Aurakatu 3, 20100 Turku

Haraldin viikinkimiljöössä seilaamme yhdessä kesteihin keskelle viikinkiaikaa, jossa ruoka ja juoma ovat kestien kohokohta. Tarjolla mahtavia herkkuja alla Haraldin kurkihiirien sekä elämyksiä ennen kokemattomia.

Päällikön pidot on ohjelmallinen illanvietto viikinkiteemalla

Illalliskortin hinta on 50 oravannahkaa (€) ja kortti on lunastettava etukäteen rahastonhoitajaltamme... Siirrä siis oravannahkat yhdistyksen tilille **800018-139405** käyttäen viitettä 140096 viimeistään 30.09.2009 mennessä ja toimita samalla Päiville osoite, jonne kortin voi postittaa. Päivin tavoitat puhelimitse 040 554 8997 tai postilla paivi.salmi-wallenius@kolumbus.fi. Paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Lämpimästi tervetuloa!
Norjalainen metsäkissa ry
Hallitus

Norjalaisten metsäkissojen terveystarkastus

Pitkään mietitty terveystarkastus toteutettiin viimein myös Norjalaisen metsäkissan terveydentilan kartoittamiseksi. Kysely suoritettiin valmiilla kysymyskaavakkeella, joka julkaistiin yhdistyksen Internet sivuilla tammikuussa 2009 sekä yhdistyksen Mettis-lehdessä numerossa 4/2008. Valmiisiin kysymyksiin saikin sitten vastata melko vapaamuotoisesti ja kukin vastaaja on tehnyt omat tulokintansa kysymyksen tarkoitukselta sekä vastannut parhaan tietonsa mukaan. Jälkikäteen ajateltuna monien kysymyksistä on voinut vastata eri tavoin ja sen vuoksi kyselyn luotettavuutta voikin ja pitääkin uskaltaa hieman kyseenalaistaa. Jälkikäteen ajateltuna kysymykset olisi kannattanut muotoilla myös hieman toisin jotta vastauksista olisi saanut paremmin tilastoitua tietoa. Myös taustatietojen osuus kuten kissojen ikä jää olemattomaksi.

Kaiken kaikkiaan vastauksia kyselyyn tuli vain 14 kappaletta. Kun jo

yksistään kasvattajia on rodullamme yli 70 sekä rekisteröityjä Norjalaisia metsäkissoja vuonna 2008 oli yhteensä 431, on tämä otos varsin pieni rotumme suosioon nähden. Syitä tähän pieneen vastausprosenttiin on varmasti monia. Yksi syy omistajan ja/tai kasvattajan vastaamattomuuteen on varmasti se, että mikäli kissa on ollut terve koko ikänsä, ei ole halua käyttää aikaa kyselykaavakkeisiin. Mikäli kasvatustyössään ei ole törmännyt minkäänlaisiin ongelmiin, ei ehkä ole myöskään innostunut vastaamaan terveystarkastukseen pelkkää Kaiken kaikkiaan vastauksia kyselyyn tuli vain 14 kappaletta. Kun jo yksistään kasvattajia on rodullamme yli 70 sekä rekisteröityjä Norjalaisia metsäkissoja vuonna 2008 oli yhteensä 431, on tämä otos varsin pieni rotumme suosioon nähden. Syitä tähän pieneen vastausprosenttiin on varmasti monia. Yksi syy omistajan ja/tai kasvattajan vastaamattomuuteen on varmasti se, että mikäli kis-

sa on ollut terve koko ikänsä, ei ole halua käyttää aikaa kyselykaavakkeisiin. Mikäli kasvatustyössään ei ole törmännyt minkäänlaisiin ongelmiin, ei ehkä ole myöskään innostunut vastaamaan terveystarkastukseen pelkkää Kyselyn vastaajat edustivat kaiken kaikkiaan 58 aikuista kissaa sekä yli 50 pentua. (Yksi vastaaja ei ole ilmoittanut kissamäärää ja pentujen osalta voisi ajatella vastauksen koskevan vain pentujen kasvattajan luona viettämää aikaa. Kaikki eivät ole myöskään huomioineet tai ilmoittaneet pentumäärää.)

Ensimmäiseksi kyseltiin rakenteellisten vikojen havainnointia. Häntämutkia oli yhteensä 8 kissayksilöllä sekä yhdellä kissalla oli havaittu napatyry. Myös yhden uroksen osalta ilmoitettiin kivesten laskeutumisen Ensimmäiseksi kyseltiin rakenteellisten vikojen havainnointia. Häntämutkia oli yhteensä 8 kissayksilöllä sekä yhdellä kissalla oli havaittu napatyry. Myös yhden uroksen osalta ilmoitettiin kivesten laskeutumisen Ensimmäiseksi kyseltiin rakenteellisten vikojen havainnointia. Häntämutkia oli yhteensä 8 kissayksilöllä sekä yhdellä kissalla oli havaittu napatyry. Myös yhden uroksen osalta ilmoitettiin kivesten laskeutumisen Ensimmäiseksi kyseltiin rakenteellisten vikojen havainnointia. Häntämutkia oli yhteensä 8 kissayksilöllä sekä yhdellä kissalla oli havaittu napatyry. Myös yhden uroksen osalta ilmoitettiin kivesten laskeutumisen Sisäelinten sairauksista ylivoimaisesti eniten oli havaintoja virtsakivistä, joista oli kärsinyt 6 kissaa. Lisäksi 2 kissalla oli ollut virtsatietulehduksia. Sydänvikaa oli diagnosoitu 4 kissalta sekä munuaisten ongelmaa 2 kissalta. Kahdella kissalla oli keuhko-ongelmia sekä yhdellä kissalla ongelmia kohonneiden maksa-arvojen kanssa. Lisäksi yhden kissan osalta oli diagnosoitu epilepsia.

Naaraiden lisääntymisongelmien yhteydessä tiedusteltiin myös naaraiden hormonitoiminnan käynnistymisestä. Naaraiden ensimmäiset kiimat olivat nuorimmilla havaittu 6 kk iässä 2 naaraalla, sekä n. 8 kk iässä 3:lla naaraalla. 10 kuukauden iässä ensimmäisen kiiman on kokenut 2 naarasta sekä 11 kuukauden iässä 5 naarasta. Vuoden ikään on ehtinyt 2 naarasta ennen ensimmäistä kiimaa. Tässä kysymyksessä ei huomioitu kissan syntymäaikaa, jolla mielestäni on myös vaikutusta naaraan kehitykseen.

Naaraiden kiimakierroksen väli vaih-

teli 2 kertaa vuodessa juoksevas-
ta naaraasta viikon välein juokse-
viin naaraisiin. Yleisin kiimakierto oli
kuitenkin 3 viikon välein. Astumisen
ongelmista oli ilmoitettu 1 asentovir-
heellinen eli naaras oli kyljellään. Va-
leraskaus oli havaittu 2 naaraalla ja
4 astutuskertaa ei tuottanut toivottua
tulosta ensimmäisellä yrittämällä. 1
vastaaja ilmoitti olevan ongelmia tii-
nehtymisessä tarkemmin tätä erit-
telemättä. Kohtutulehduksia oli yh-
teensä 6 naaraalla. Neljä naaraista
oli kohtutulehduksen saatua lähellä
vuoden ikää, yksi oli ½ vuotias sekä
yksi 5 vuotta. Keisarinleikkaukseen
oli päädytty 2 synnytyksessä. Ver-
tailun vuoksi olisi ollut mukava tie-
tää, montako luonnollista synnytystä
vastaajien kokemukseen kertyi. Kei-
sarinleikkauksiin oli päädytty pen-
nun virheasennon vuoksi sekä yliai-
kaisuuden vuoksi. Kuolleita pentuja
oli syntynyt 11 pentueessa yksi sekä
lisäksi 3 pentua, joista ei ilmoitet-
tu syntyivätkö ne samaan pentuee-
seen tai yksittäin eri pentueissa. Alle
viikon iässä oli lisäksi menehtynyt 5
pentua, joista yksi oli kitalakihalkion
takia nuketettu ikuineen. Kaikki vas-
taajat, jotka vastasivat kysymykseen
Naaraiden kiimakierron väli vaihteli
2 kertaa vuodessa juoksevas-
ta naaraasta viikon välein juokse-
viin naaraisiin. Yleisin kiimakierto oli
kuitenkin 3 viikon välein. Astumisen
ongelmista oli ilmoitettu 1 asentovir-
heellinen eli naaras oli kyljellään. Va-
leraskaus oli havaittu 2 naaraalla ja
4 astutuskertaa ei tuottanut toivot-
tua tulosta ensimmäisellä yrittämäl-
lä. 1 vastaaja ilmoitti olevan ongel-
mia tiinehtymisessä tarkemmin tätä
erittelemättä. Kohtutulehduksia oli
yhteensä 6 naaraalla. Neljä naa-
raista oli kohtutulehduksen saatua
lähellä vuoden ikää, yksi oli ½ vuo-
tias sekä yksi 5 vuotta. Keisarin-
leikkaukseen oli päädytty 2 synny-
tyksessä. Vertailun vuoksi olisi ollut
mukava tietää, montako luonnollista
synnytystä vastaajien kokemukseen
kertyi. Keisarinleikkauksiin oli pää-
dytty pennun virheasennon vuoksi
sekä yliaikaisuuden vuoksi. Kuollei-
ta pentuja oli syntynyt 11 pentuees-
sa yksi sekä lisäksi 3 pentua, joista
ei ilmoitettu syntyivätkö ne samaan
pentueeseen tai yksittäin eri pentu-
eissa. Alle viikon iässä oli lisäksi me-
nehtynyt 5 pentua, joista yksi oli kita-
lakihalkion takia nuketettu ikuineen.
Kaikki vastaajat, jotka vastasivat ky-
symykseen Uroksia koskeviin kysy-
myksiin oli vastannut viisi kissano-
mistajaa uroksia olleen siitoksessa.

Käytännössä ei kuitenkaan pystyt-
ty vastausten perusteella määrittä-
mään montaako urosta vastaukset
koskivat. Urosten siitoskäyttöön vai-
kuttavina vikoina oli havaittu laskeu-
tumaton kives sekä laiska uros astu-
maan. Yhden uroksen osalta naaras
oli kieltäytynyt astumisesta ja jäänyt
myös tyhjäksi. Yhden uroksen ongel-
mana oli myös tyhjäksi jäänyt naa-
ras, mutta tässä kohdassa syy löytyi
naaraan puolelta.

Ruuansulatuspuolen ongelmia
na kaksi vastaajaa ilmoitti toistuvan
löysävatsoisuuden sekä yksi vastaa-
ja suolitukoksen. Yhden kissan osal-
ta oli havaittu krooninen ravinnon-
meytymishäiriö suolistossa. Muita
suolistopuolen ongelmia ei ollut ha-
vaittu. Ruoka-aineallergiaa ilmoitet-
tiin olevan 6 kissalla. Yksi vastaa-
ja ilmoitti, ettei kissan vatsa siedä
maitotaloustuotteita edes hylana.
Maitotaloustuotteiden osalta ei var-
mastikaan voida puhua kuitenkaan
ruoka-aineallergiasta. Yksi vastaa-
ja ilmoitti iho-ongelmakohdassa ak-
nen kissan leuassa. Muita iho-ongel-
mia ei ollut havaittu.

Yhdellä vastaajan kissalla oli syö-
pökasvain. Vastausta ei oltu tämän
tarkemmin määritelty. Lisäksi yhdel-
lä kissalla oli nisäkasvaimia sekä yh-
dellä kissalla munuaiskasvaimia.

Rokotteista oli tullut jonkin verran
ongelmia. Yhdellä vastaajalla kissan
oli saanut rokotteesta silmäoireita,
yksi kissa lihasperäisen rokotusre-
aktion ja yksi vastaajista ilmoitti kis-
salla olleen vetämättömyyttä sekä
yhden kissan reaktio oli ilmennyt ki-
puiluna ja siihen liittyvänä huutona.

Yhden vastaajan kissa oli kuollut
FIP:n jossa oli todettu sekä kuivan
että kostean FIP:in muotoja. Kuolin-
syy oli diagnosoitu ruumiinavauksel-
la. Kissa oli kuollessa noin vuoden
ikäinen. Kissa oli oireillut flunssan oi-
rein. Anaalirauhasten tyhjennyksen
oli kokenut 4 kissaa.

Kissojen testaus on lisäänty-
nyt viimepäivinä testausmenetelmien
kehittymisen myötä. Vastaajista
HCM oli testattu 28 kissalta. Kai-
ki testanneista, jotka ilmoittivat tes-
tituloksen, oli tulos ollut negatiivinen.
PKD eli munuaissairaus oli testattu 7
kissalta sekä sieni 15 kissalta. FeLV
oli testattu 37 kissalta ja FIV oli tes-
tattu 35 kissalta. Näiden lisäksi yksi
kasvattaja ilmoitti testaavansa naa-
raat ennen astutuksia sekä toinen
kasvattaja pääsääntöisesti ennen
astutuksia FeLV ja FIV osalta. Tes-
tattujen kissojen määrää he eivät il-
moittaneet. Veriryhmä oli määritetty

34 kissalta ja pari vastaajaa ilmoit-
ti testaavansa veriryhmän. Veriryh-
mä oli ollut A kaikilla niillä kissoilla,
joiden testitulos oli ilmoitettu. GSD
IV oli testattu 7 kissalta, joista yksi
vastaaja ilmoitti testituloksen olleen
normaali. Lisäksi oli testattu FIP -
vasta-aineet, giargia sekä rabies-
vasta-aineet.

Kysyttäessä kissan menehtymis-
tä nuorena sairauteen kysymyksen
kohdalla kaksi vastaajaa ilmoitti kuolinsyyn.
Tähän vaadittiin ruumiinava-
us Evirassa kuolinsyyn todentami-
seksi. Toisessa tapauksessa kuollut
kissa oli ollut 9 vuotias ja kuolinsyy
suolistosyöpy sekä toisessa tapauk-
sessa HCM 10 kk ikäisellä kissalla.

Omasta mielestäni kysely antoi kis-
san terveydentilasta melko hyvän
käsityksen, toki vastaajia olisi voinut
olla enemmänkin. Norjalaisella met-
säkissalla esiintyy sairauksia, joita
on myös yleisesti kissoissa. Mikään
sairaus ei kuitenkaan erityisesti nou-
se esille korkealla esiintymismääräl-
lä. Toki jokaisen rotua kasvattavan
on kasvatus työssä jatkossakin
huomioitava rodun säilyminen ter-
veenä. Suomessa valtaosa kissan-
pennuista on ensisijaisesti perheen
lemmikki ja pennusta halutaan pit-
käikäinen elinkumppani. Ostajan
näkökulmasta terveys on tärkeimpiä
ominaisuuksia yhteisössä lemmi-
kin kanssa. Toisaalta pennunostajat
ovat tänä päivänä hyvin valveutuneita
ja kasvattajan on myös tunnistet-
tava vastuunsa pentua myytäessä.
Kasvattaja kun on vastuussa pen-
nun piileivistäkin virheistä. Tärkeää
työtä on siis tehtävänä niin kasvat-
tajilla kuin myös lemmikinomistajil-
la. Mikäli oma kissa sattuu sairastu-
maan voi helposti antaa oman
panoksensa tutkimustyöhön esim.
verinäytteellä parantaakseen ter-
veystietoa kissoista entisestään tu-
levaisuudessa. Nauttikaamme kui-
tenkin suloisten karvakeriemme
uljaasta olemuksesta liikoja mureh-
timatta!

Tiedot kerännyt vastauskaavakkeis-
ta Jenni Mäkinen

Kissan ilmeet ja eleet kertovat

Helena Telkänranta

Kissojen ilmeet, eleet ja äänet kertovat paljon. Monet viesteistä ovat lähes huomaamattomia, mutta tarkkaavainen kissanystävä voi oppia lukemaan niistä kissan tunteita ja aikomuksia.

Venäjän kielen sana mir tarkoittaa rauhaa. Liekö sattumaa vai ei, mutta kissojen kielessä mir-ääninähdysellä on täsmälleen sama merkitys. Tällä pehmeällä äänellä kissa tervehtii lähimpiä tuttujaan, niin kissoja kuin ihmisiä. Ihminen voi saada mir-tervehdyksen osakseen esimerkiksi päästäessään kissan ovesta sisään.

Sen, että pehmeä äänensävy tarkoittaa ystävällisyyttä, ymmärtävät monet nisäkäslajit – myös ihminen. Moni meistä tajuaa vaistomaisesti, sen enempää miettimättä, että kissan pehmeä mirahdus merkitsee rauhantahtoisia aikeita. Samoin toinen kissan ystävällisyyttä ilmaiseva ääni, pehmeä kurnau-kujerrus. Kielimuurin ylittäminen onnistuu myös toisin päin: kun ihminen juttelee hiljaisella pehmeällä äänellä, kissat ja monet muut eläimet ymmärtävät vaistomaisesti, että puhuja on hyvisä aikeissa.

Rauhallisuuteen liittyy myös kaikille tuttu kissan kehrääminen. Mutta, päinvastoin kuin usein luullaan, kehrääminen ei välttämättä tarkoita kissan olevan tyytyväinen. Kehraamisen syvin tarkoitus on pitää toinen osapuoli rauhallisena. Sylissä istuva, silittämisen nauttiva ja silminnähten tyytyväinen kissa kehrää ylläpitääkseen mukavaa tilannetta edelleen. Kissa voi kuitenkin kehrätä myös sairaana tai synnyttäessään. Tällöin kehrääminen varmistaa, että muut kissat eivät hyökkää puolustuskyvyttömän kimppuun. Kissa itse ei sillä hetkellä ajattele näin, mutta vaisto ohjaa sen toimimaan tavalla, joka on siinä tilanteessa tarkoituksenmukainen.

Naukumisen perusmerkitys puolestaan on, että kissa haluaisi jotain, mikä siltä puuttuu. Kissat oppivat helposti myös naukaisemaan tarkoituksella, pyytääkseen jotain – kuten ruokaa, huomiota tai sitä, että niille avattaisiin ovi.

Korvat ja viikset kertovat

Kissojen ääni-, ilme- ja elekieltä, samoin kuin muutakin kissojen käyttäytymistä, on alettu tutkia perusteellisesti vasta viime vuosikymmenellä. Tutkijat ovat havainneet, että kisso-

Markus Wikström

FIN* Marmatin Xavier (NFO n 09).

jen kieli on monipuolisempi kuin on luultu. Monet sen vivahteet ovat kuitenkin pieniä ja jäävät useimmilta ihmisiltä huomaamatta, vaikka kissa kyllä lukee lajikumppaninsa ilmeitä ja eleitä kuin avointa kirjaa. Kokenut kissaihminenkin oppii näkemään kissojen tunnetiloja jo pienistä merkeistä. Katselemalla tarkkaan mirriystäviemme toimia kuka tahansa meistä voi kehittää kykyään lukea kissojen ajatuksia.

Korvalehdet ovat yksi kissan monista ilmeikkäistä viestintävälineistä. Rennon kissan korvat ovat "perusasennossa" pystyssä. Jos kissan mieliala muuttuu kiinnostuneemmaksi tai jännittyneemmäksi, sen ot-salihakset vetävät korvia yhä pitemmälle eteen ja samalla lähemmäs toisiaan. Pelokas kissa taas vetää korviaan taaksepäin, jopa litteiksi pitkien päitä.

Toinen paljonpuhuva ruumiinosat ovat viikset. Jos kissa on varuillaan, viikset harittavat laajana viuhkana sivuille ja eteenpäin. Rennon kissan viikset ovat kapeampana viuhkana, joka sojottaa vain sivuille, ei eteen.

Varovainen tai ujo kissa vetää viiksensä suppuun ja kääntää ne poskia pitkin, niin että ne osoittavat lähes taaksepäin.

Varovaisuutta tai arkaa oloa osoittaa myös silmien avaaminen hiukan tavallista pyöreämmiksi ja seisominen takajalat taivutettuna, jolloin kissan takapää on vähän etupäästä alempana. Itsevarma, rauhallinen kissa sen sijaan seisoo suoraan jaloin.

Häntäänsä huiskiva kissa ei välttämättä ole vihainen, päin vastoin kuin joskus luullaan. Se voi olla myös innostunut leikin tiimellyksestä tai kiihtynyt katsellessaan ikkunan ulkopuolella hyppellevää, herkullisen näköistä lintua.

Ystävällisyyden ja uhkauksen kielioppia

Ystävällisyyden osoittaminen on tärkeää rauhan ylläpitämiseksi. Kissoilla on paitsi rauhantahtoisuutta ilmaisevia ääniä, myös monia ystävällisyyseleitä. Esimerkiksi haukotteleminen ei useinkaan liity unisuu-teen, vaan kissat samoin kuin monet muutkin eläimet rauhoittelevat sil-

lä itseään ja muita, kun ne tuntevat olonsa epävarmaksi.

Kun kissa tervehtii tuttua ihmistä tai kissaa ystävällisesti, se lähestyy häntä pystyssä ja pää hiukan eteenpäin ojennettuna. Jos taas kissa lähestyy vierasta kissaa, rauhantahitoisuutta ilmaistaan toisenlaisilla eleillä. Itsevarma kissa nostaa päänsä korkealle, jolloin toinen osapuoli usein laskee oman päänsä alas leuka edellä tai kääntää päänsä sivulle. Joskus se voi myös nostaa päänsä hyvin korkealle ja kauas taakse. Kaikki nämä eleet tarkoittavat, että kumpikaan kissa ei halua tapella.

Uhkausasento esimerkiksi kilpaillevien kollien kohdatessa näyttää aivan toiselta. Uhkaava kissa liikkuu jäykin jaloin, hitaasti ja pää huojuen. Sen korvat ovat pystyssä, mutta taaksepäin käännettyinä niin, että korvien taustapuoli näkyy eteenpäin. Uhkaava kissa myös tuijottaa toista kissaa herkeämättä.

Tavallisin vastaus uhkaukseen on, että toinen kissa asettuu puolustautumisasentoon. Se seisoo kyljittäin karvat pörhällä, korvat litteinä, selkä köyryssä ja häntä juuresta pystyssä mutta loppupäästään alas kaareutuen. Näin kissa reagoi myös silloin, kun se pelkää lähestyvää ihmistä tai koiraa. Jos toinen tulee liian lähelle, kissa varoittaa puolustautumisvalmiudestaan sähinällä tai sylkäisyllä, joka on dramaattisempi, räjähdysmäinen säähähdys. Murina on vielä vakavampi varoitus: se kertoo, että kissa on valmis vastahyökkäykseen, jossa se käyttää tarvittaessa myös hampaitaan.

Karjuntaa mieluummin kuin tappelua

Useimmat kissat pyrkivät välttämään tappelua aina kun voivat. Ulkona liikkuvien kissojen kohtaamiin liittyy toisinaan vertahyitäviä rääkäisyjä. Ne voivat säikäyttää osapuolten omistajat, mutta todellisuudessa kissat vain yrittävät laulaa toisensa suohon – ajaa kilpailijan pois ilman varsinaista yhteenottoa.

Jos kissa aikoo todella hyökätä, se varoittaa etukäteen. Hyökkäykseen valmistautuvan kissan karvat nousevat pystyyn vain kapealla alueella pitkin selkälinjaa, päin vastoin kuin pelokkaalla kissalla, jonka turkki töröttää kauttaaltaan pystyssä.

Vaikka aidoissa uhkauseleissä on tosi kyseessä, kissojen kieleen sisältyy myös samoista ”sanoista” johdettu aivan toinen merkitys: kut-su leikkimään. Kun pentu tai nuori

Heikki Siltala

FIN* Kalicalanin Caro Miu (NFO d 22)

Markus Wikström

FIN* Ninatte's Kronos (NFO ns)

kissa haluaa leikkiä, se asettuu katsojaan nähden kyljittäin, köyristää selkensä ja kääntää hännänkin kaa-relle, aivan kuin puolustautuvan kisan asennossa. Mutta yksi ratkaiseva ero on: pentu pomppii paikallaan tasajalkaa. Tämä hyppely on ”koodi”,

jolla kissa kertoo toiselle, että kaikki muu tässä esitetty on vain leikkiä, ja toinen voi liittyä mukaan ilman vaaraa oikeasta hyökkäyksestä.

Artikkeli on aiemmin julkaistu Eläinmaailma -lehdessä.

Turkin hoitoa

Norjalaisen metsäkissan turkki on säänkestävä, mikä tarkoittaa että se on helppohoitoinen, mikäli perusasiat ovat kohdallaan.

Turkin laatu

Turkin laatu vaikuttaa paljon siihen miten usein kissaa pitää harjata ja pestä. Turkin laatuun vaikuttavat perintötekijät, eli kasvattaja tekee yhdistelmiä suunnitellessaan ”toivomuksen” siitä millainen turkin laadun tulisi olla ja luonto hoitaa loput. Olen kuullut muutamien kokeneiden kasvattajien mielipiteitä miten vaikuttaa tulevien pentujen turkin laatuun: Peruseriaate on tietenkin se, että kummallakin tulevasta vanhemmista tulisi muiden rotuominaisuuksien ohella olla myös hyvä turkin laatu. Diluutio kissoilla saattaa olla pehmeämpi turkki ja ainakaan useampaa sukupolvea peräkkäin ehkä ei kannattaisi diluutio kissoja käyttää yhdessä, jos haluaa tulevien pentujen omaavan ne helppohoitoiset säänkestävät turkit.

Hyvä ruoka – parempi turkki

Tässäkin asiassa kannattaa satsata laatuun. Hyvä, monipuolinen ruokavalio takaa kiiltävän, hyväkuntoisen turkin. Itse käytän monessa asiassa kissojeni kohdalla sanaa ”onnelinen kissa”. Kun kissa elää stressitöntä, hyvää elämää ja se saa hyvää ruokaa näkyy se koko kissan olemuksessa.

Säännöllinen harjaus

Kissat pitävät yleensä harjaamisesta, poikkeuksiakin toki joukosta löytyy, mutta totuttamalla kampaan ja harjaan vaikka muutamia minutteja päivittäin saadaan käsittelyyn totumatonkin kissa pikkuhiljaa nauttimaan päivittäisistä tai viikottaisista hoitotuokioista.

Leikkaamattomat kissat pudottavat yleensä turkkiaan kerran vuodessa – silloin ainakin itse kampaan ne päivittäin, niin että kaikki mahdollinen irtokarva lähtee pois mahdollisimman pian. Ellei näin tee, saattaa irtoava pohjavilla muodostaa takun, varsinkin jos kissan turkki on yhtään likainen / rasvainen. Omat kastraattikissani ovat aina yhtä tuuheassa turkissa, ainakin tuntuu siltä niitä harjattaessa.

Pesu

Kotona oleva metsäkissakin tarvitsee kylvyn silloin tällöin. Kissojen turkit yleensä rasvoittuvat, aivan kuten ihmisten hiuksetkin. Toisilla

Kuvat SUROK Kymenpiirin trimmauskurssilta, mallikissana maine coon.

enemmän, toisilla vähemmän. Rasvainen, likainen turkki paitsi tuntuu epämiellyttävältä myöskin takkuuntuu huomattavan helposti. Rasvainen iho ja hännän alue saattaa olla jopa terveyshaitta – ihoon voi muodostua paiseita jotka ovat ikäviä kissalle ja vaativat eläinlääkärillä käyntiä.

Kotona olevan kissan pesu on suhteellisen helppoa, kunhan kissa on totutettu siihen jo pienestä asti.

Ensin kammataan mahdolliset takut pois. Jos turkki on rasvainen, kannattaa laittaa kuivaan turkkiin rasvan poisto shampoo ja hieroa se kunnolla siihen, tämän jälkeen veden kanssa vaahdotus ja kunnollinen huuhtelu. Sitten kannattaa laittaa laimennettu hoitoaine ja vielä sen jälkeen huuhdella oikein kunnolla kaikki aineet pois kissan ihosta.

Sitten tietenkin vain kuivataan kissa kunnolla, ensin pyyhkeellä ja

sitten kuivaajalla. Muista kammata kissa märkänä pesun jälkeen, muuten tuloksena on vain kauhea takkukasa!

Opiskelua kantapään kautta

Tässä asiassa on varmaan niin monta tapaa kuin on kissaa, omistajaa ja kasvattajaakin. Nykyisin välillä tunnetaan näyttelyihin valmistautumiseen tarvittaisiin kampaajan oppeja, mutta kun en siihen kouluun ole ehtinyt, on täytynyt opetella ihan itse, kantapään kautta.

Muistan kuinka vein ensimmäisen metsäkissani näyttelyyn, se sai sertin ja pidin sitä hienona saavutuksena. Sitten kissani isän omistaja sattui kävelemään häkin ohi ja toteutti että olisit kyllä voinut pestä kissan. No, siitä viisastuneena marsin paikkakunnan eläinkauppaan ja ostin kissalle shampoon, minkkiöljyä sellaisen. Kauppias kehui että hyvä on. No ei muuta kuin laitoin shampoot kissalle turkkiin (niinkuin useasti omiin hiuksiin tulee laitettua) ja vaahdotin niin että kylpyhuone vaahdotosi. Sitten kissa pääsi saunan lauteille kuivumaan ja seuraavana päivänä näyttelyyn. Siellä tuomari sanoi, että minun olisi pitänyt pestä kissa. Kerroin kyllä niin tehneeni, johon hän sitten kehoitti minua vaihtamaan shampoo merkkiä. Seuraavana päivänä toinen tuomari ihmetteli, että mitä ihmettä olet tehnyt kissallesi, sehän on aivan kauhean näköinen. Tästä sitten nolostuneena kysyin samaiselta kissan isäni kasvattajalta, että miten se pesu oikein pitäisi tehdä. Hän tuli sitten meille ja persialaiskasvattajana opetti käyttämään fairya kissan pesuun. Sillä sitten pesin kissani jatkossa ja päästiin IC-titteliin asti.

Noista ajoista olenkin sitten viisastunut, ainakin jonkin verran. Kuuntelin eri ihmisiä ja tein erilaisia kokeiluja. Tyyliini yleensä kuuluu se, että asiat tehdään sitten kanssa täysillä, niinpä tänä päivänä omistamani maahantuontiliike tuo USAsta E-Z Groom shampoot ja hoitoaineet – kun en enää siihen fairyyyn tyytynyt.

Näyttely pesu

Jokainen kasvattaja antaa varmaan omat vinkit, kuinka paras lopputulos saavutetaan. Tässä peruspesun ohjeita, joita voi myös kokeilla:

1. Leikataan kissan kynnet (Ikävä irrotella kissaa käsivarresta tai muualta paljaasta ihosta, jos se sattuu olemaan eri mieltä pesun

- jossain vaiheessa.)
2. Kammataan kissa huolella läpi, ettei vaan ole missään takkuja. Tehdään mahdollinen trimmaus.
 3. Levitetään kuivaan turkkiin, tarvittaessa vain häntään rasvanpoisto shampoo/tuote. (esim. E-Z Groom DEZolve, Goop)
 4. Hierotaan rasvanpoisto shampoo kunnolla turkkiin, kastellaan kissa vedellä ja ja huuhdellaan tuote huolella pois.
 5. Tarvittaessa pestään puhdistavalla laimentamattomalla shampooilla (esim. E-Z Groom Ultra Cleaning Premium shampoo)
 6. Levitetään hoitoaine ja annetaan vaikuttaa hetken (esim. E-Z Groom Rich Conditioning Cream Rinse)
 7. Huuhdellaan hoitoaine pois
 8. Pestään turkki vielä kerran kirkastavalla shampooilla (esim. E-Z Groom Crystal Gold laimentuna ohjeen mukaan)
 9. Kuivataan kissa kuivausliinalla
 10. Suihkutetaan viimeistelytuote (esim. E-Z Groom Ruff Out), kammataan kissan turkki ja kuivatetaan se. Apuna voi käyttää E-Z Groom Ultra Fast Blow Dry Conditioneria.
 11. Kissa onkin ihanan puhtas, tuoksuva ja upea!

Kokeilemalla löytää omalle kissalle ne sopivat tuotteet ja tavan pestä. Käytännössä voi vielä todeta sen, että vaikka tuntuu että on löytänyt juuri ne sopivat tuotteet ja menetit juuri tälle kissalle, pesu voi silti epäonnistua tai kissa ei pysy puhtaana erittäin aktiivisesta hormonitoiminnasta johtuen (nimimerkillä: ”jälleen kerran kokemusta tästäkin asiasta”). Mutta ei auta lannistua, aina voi pyrkiä parempaan lopputulokseen ja toivoa että ainakin joskus tulee se napakymppi pesun ja näyttelykunnan osuessa kohdalleen!

Sari Sinkko

Astutusmatkoja ulkomaille, kautta aikain

Kun aloitin rotukissaharrastukseeni v. 1994 ostamalla ensimmäisen naaraani, käytin aluksi suomalaisia kolleja, koska katsoin sen olevan aloittelevalle kasvattajalle silloin parhaimman ratkaisun.

Lisäksi rajat olivat kiinni Ruotsin suuntaan, joten se ei tullut silloin kysymykseen. Netistäkään ei tuolloin vielä ollut apua, joten kaikki työ piti tehdä "manuaalisesti".

Kovin pitkälle eivät kissat riittäneet, koska kissat olivat silloin paljon enemmän sukua toisilleen, kuin nykyään. Lisäksi nälkä kasvoi syödessä ja halusin joitain tiettyjä asioita ja kissoja tulevien pentujen sukutauluihin.

Onnekseni olin tutustunut 1. ja 2. pentueeni kohdalla Firdafylkes kasvattajaan, jonka hienoja kissoja olin saanut myös kasvatuksessani käyttää. Hänen kontaktiensa kautta tutustuin Sveitsissä asuvaan La Forge-kasvattajaan Joelleen, joka muuten nykyään toimii tuomarina 2-kategoriassa.

Hän oli Suomessa käymässä vuonna 1999, metsäkissojemme erikoisnäyttelyssä ja näytti minulle ja Ingelalle kuvia ja sukutauluja kissoistaan sekä kertoi paljon hyödyllisiä taustatietoja.

Ihastuin erityisesti hänen Ranskasta ostamaansa urokseen, EC Olaf Tryggvason Feux d'Aurésiin ja kissan sukutauluun. Sain luvan tulevaisuudessa käyttää kissaa jollekin naaraalleni, josta olin hyvin iloinen.

Tästä vierähti muutama vuosi, kunnes tarvitsin sopivaan urosta GIC Suvipäivän Aurelialle NFO n 09 23.

Aurelia ei ollut mikään helppo kissa astuttaa, koska se oli varsinainen "tärppästikku" ja rökitti kolliit mennessä tullen.

Tässä kohtaa päätin turvautua Joelin apuun, lisäksi tiesin, että häneen voisin luottaa kissani hoidossa 100%.

Sattumalta olimme ostamassa häneltä urospentua Suomeen, jota oli tarkoitus käyttää tulevaisuudessa Ingelan ja minun naaraille, joten matka-ajankohta saatiin sovittua hyvin.

Joel tuli Suomeen Turun näyttelyyn keväällä 2001 ja toi samalla tullessaan EC Haendel de La Forgen NFO n 23, joka muutti Pirkon ja Matin luo Kuorevedelle.

Hän otti kotimatkalleen mukanaan Aurelian, joten se sujui varsin hyvin, vaikka itse kyllä hermoilin matkaa aika tavalla Suomen päässä, koska Aurelia ei ollut koskaan matkustanut lentokoneella, muuten kyläkin.

Kissa taisi olla aika ihmeissään, kun se saapui Joelin kotiin ja aluksi se oli aika arka, mutta kotiutui pian hyvin.

Kun tytöllä alkoi juoksu ja kolli sai astua kuvaan, niin eipä Aurelia ollutkaan kovin mielissään, se kun olisi ollut mieluummin vain ihmisten seurassa!

Olimme sopineet, että kissa ulkoraataan astutuksen jälkeen sopivan ajan kuluttua, koska niin kauas ei viitsinyt kissaa kovin usein lähettää kylään. Onneksi niin tehtiin, koska ensimmäinen yritys ei tuottanut tulosta. Seuraavaa juoksua saatiinkin sitten odotella pidempään, kuin normaalisti. Kun uros oli astunut seuraavan kerran Aurelian, päätin, että kissa tulee jo kotiin, oli se onnistunut tai ei, koska aikaa oli kulunut jo 3 kuukautta. Näin tapahtui ja kissa lensi yksin Sveitsistä Helsinkiin.

Olin kyllä aika hermona siellä odottelemassa ja kun kissa tuotiin trukilla! rahtiterminaaliin, olin todella helpottunut.

Tästä matkasta tuliaisina syntyi 11.09.2001 Suvipäivän E-pentue, joka muuten syntyi samana päivänä, kuin Yhdysvalloissa tapahtuivat kaksoistornien pommitukset ja muut terroriteot...

Seuraavan kerran käytin ulkomaista kolliä E-pentueen tuotokselle Eponalle, joka lähti hieman lyhyemmälle astutusmatkalle naapurimaahamme Ruotsiin, keväällä 2003.

Olin tutustunut etukäteen myös tähän kasvattajaan ja hän oli käynyt luonani vierailulla silloin, kun E-pentue oli alle luovutusikäisiä. Tiesin myös, että häneen voisin luottaa kissani hoidossa 100%.

Kolli oli nimeltään EC S*Dragborgens Krabat Gyldenlöf, DM NFO d 09 22, joka miellytti ulkonäkönsä ja luonteensa lisäksi minua sukutaulullaan erittäin paljon. Lisäksi sain taas etukäteen paljon taustatietoja, jotka ovat erittäin tärkeitä vieraampia linjoja käytettäessä.

Vein Eponan itse Ruotsiin, koska menimme samalla näyttelyyn Tukholman lähelle. Olin silloin aika viimeisilläni raskaana itse, taisi olla hiukan yli kuukausi laskettuun aikaan, joten olin aika "hauskaa" matkaseuraa avomiehelleni Kimmolle, joka tietysti oli mukana olosuhteiden pakosta kuormajuhtanani. Meillä oli Eponan lisäksi mukana kolme muutakin kissaa.

Jätin kissan hyvillä mielin Kattiksen hoitoon ja sainki pian sähköpostia ja kuulumisia, kissa oli asettunut taloksi varsin hyvin. Kattis ihmetteli Eponan yliystävällistä ja hassua luonnetta, sekä sen hieman omituista tapaa naukua ja jutella. Vielä nykyäänkin hän muistaa mainita erityisesti sen luonteen.

Eponan ja Krabatin tapaaminen tuotti heti tulosta, ja sovimme, että kissa tulee Kattiksen mukana huhtikuussa Turkuun, koska Kattis oli tulossa TUROKin näyttelyyn.

Väliaikatietoina sain kuulla, että Epona on todella, todella paksu, eli varmaan monta pentua olisi odotettavissa...

Eipä vielä tuolloin tiennyt, mikä yllätys meitä odottaisikaan!

Sovimme, että Kimmo hakee Kattiksen ja Eponan lauantaina aamulla satamasta, mutta suunnitelmien tulikin pikku muutos, kun oma synnytykseni käynnistyi lauantain vastaisena yönä. Eikun soittamaan ystävälleni Marjalle yöllä, kun olimme matkalla sairaalaan, että viitsitkö tehdä pienen palveluksen. Marja vastasi hieman äkäisenä sinä yönä puhelimeen ja kysyi, että mitä tänne tähän aikaan soittelet! Selvitin tilanteen hänelle ja saimme asiat sovittua niin, että Marja hakee hänelle tuntemattoman ihmisen ja kissat satamasta ja äitini käy avaamassa ko-

EC S*Dragborgens
Krabat Gyldenlöf,
DM NFO d 09 22.

timme oven Marjalle, jonne Marja voi jättää Eponan ja ottaa Karenan mukaansa näyttelyyn. Että kyllä kaikki on vain kiinni järjestelyistä! Kun pääsin sairaalasta kotiin oman poikani Artun kanssa, sain todeta itsekkin, että Epona oli todellakin paksumuna! Suvipäivän G-pentue syntyi 18.05.2003, josta löytyy juttua lisää eräästä aiemmasta Mettis-lehdestä. Pentuja syntyi yhteensä 10, joista lopulta 6 jäi henkiin, kaikkien ollessa musta/valkeita uroksia.

Seuraavan kerran käytin ulkomaisista urosta vuonna 2004, taaskin oli kyseessä ruotsalainen kissa, johon ihastuin jo pelkkien kuvien perusteella todella paljon. Kissa oli EC&EP SW-03 S*Trollgumman's Vigge Vildbatting, DM NFO ds 09 22. Sukutaulu oli loistava, mutta jouduin myös tekemään yhden kompromissin, jota en ole kyllä katunut päivääkään. Näin kissan livenä Turussa näyttelyssä keväällä 2004 ja olin vakuuttunut näkemästäni. Vigge on yksi upeimmista mettiksisistä, mitä olen nähnyt ja luonne on todella hieno. Ei ollut mikään itsestäänselvyys, että saisin tätä kolia käyttä, sitä kun oli kysytty siitokseen todella paljon, mutta kissan omistaja, Rosmarie ei aikonut sitä paljoa antaa. Keskustelimme asiasta kasvotusten ja sähköpostitse ja sain Rosmarien vakuuttuneeksi aikomastani yhdistelmästä. Mainittakoon, että olin valmis maksamaan melkein mitä vain, jotta saisin Viggeä käyttä ja se olikin yksi kalleimmista kollin lainoista, mutta sain kyllä hienon pentueen, koko rahan edestä!

Vein Eponan itse laivalla Ruotsiin astutettavaksi, mutta vain satamaan asti, jossa Rosmarie oli minua vastassa. Lähdin samalla laivalla tunnin päästä takaisin kotiin odottelemaan tuloksia. Taaskin sain kuulla kissani hauska luonteesta ja sen helppoudesta vieraassa paikassa. Tuloksiakin saatiin aikaiseksi ensimmäisestä yrityksestä ja sain hakea Eponan kotiin n. neljän viikon kuluttua. Samalla kaavalla matka taas sujui, eli hain kissan satamasta Ruotsin päästä, johon Rosmarie sen toi, samalla sain tehtyä huviristeilyn lapseni kanssa.

Tästä yhdistelmästä syntyi Suvipäivän I-pentue 07.10.2004, joka on ehdottomasti kautta aikain paras pentueeni.

Tähän asti viimeisin ulkomaan komennus tapahtui kesällä 2005, kun

EC&EP SW-03
S*Trollgumman's
Vigge Vildbatting,
DM NFO ds 09 22

vein Eponan, yllätys yllätys, Ruotsiin astutettavaksi. Kyseessä oli jo ennestään tutun kasvattajan kissa, EC&IP S*Trollgumman's Aalbin NFO ds 03 24. Sukutaulu oli taas varsin miellyttävä, taustoista oli saatavilla paljon rehellistä informaatiota. Lisäksi kissa itsessään oli kaunis ja hyväluonteinen. Kissa asui MissMikku's kasvattajan Lillyn luona, Tukholmasta n. 150km ylöspäin. Hyvä ystäväni S*Dragborgens kasvattaja Kattis, lupautui hakemaan minut ja kissan satamasta ja viemään kollin luo. Niin me sitten ajelimme illalla ja yöllä Lilyn ja Aalbinin luo pieneen maalaispaikkaan nimeltä Åkerby, Skärplinge. Paikka oli todella kaunis ja idyllinen, joten oli hienoa nähdä muutakin, kuin vain Tukholman seutua.

Epona kotiutui taas hyvin ja lähdimme ajelemaan yöllä kovassa ukkosmyrskyssä takaisin Kattiksen luo Tukholman lähelle, Huddingeen. Seuraavana päivänä sain vierailla monen tutun kasvattajan luona, koska Kattis oli ystävällisesti tehnyt hieinan järjestelyitä ja kuljetti minua eri paikoissa. Ikimuistoinen matka ja oli kerrankin mukavaa päästä eri kissaloissa vierailemaan paikan päälle.

Hain Eponan taas n. neljän viikon kuluttua kotiin, Tukholman päästä, koska Kattis oli ystävällisesti hakenut Eponan Lillyn luota heille jo valmiiksi. Tällä kertaa olin aika epäluuloinen, tulisiko pentuja lainkaan, koska kissa ei ollut paljoakaan "paisunut" ennen H-hetkeä. Suvipäivän J-pentu(e) näki päivänvalon 04.08.2005. Tähän syntyi vain yksi naaraspentu, Suvipäivän Jalopeno, joka oli aika kookas syntyessään, 146gr.

EC&IP S*Trollgumman's Aalbin NFO ds 03 24

Kaikki nämä matkat ja astutukset ovat tuoneet tullessaan aina jotain uutta, välillä hyvää ja välillä ei niin hyvää, mutta niistä olen oppinut paljon, saanut paljon tietoa taustoista ja vanhoista linjoista, mitä en olisi Suomesta saanut. Lisäksi olen saanut ihania ja luotettavia ystäviä, joiden kanssa välit ja yhteydet ovat pysyneet hyvinä näihin päiviin asti ja olemme tavanneet säännöllisen epäsäännöllisesti vuosien varrella. Olen omalta osaltani voinut auttaa myös heitä ja ehkä niistä voin kirjoittaa joskus tulevaisuudessa oman tarinan. Jatkossa on tarkoitus käyttää aina tarpeen tullen ulkomaisia uroksia, joka on täysin välttämätöntä omalta osaltani, koska Suomen kissakanta ei tähän tarjoa riittävästi materiaalia. Kehotan myös muita rohkeasti tutustumaan muiden maiden kasvattajiin ja kissanomistajiin ja luomaan näihin luottamukselliset suhteet. Yhteistyössä on voimaa, yli rajojen!

Suvi Sippola/Suvipäivän kissala

Kissan ostaminen – kahden kauppa ja kolmannen korvapuusti?

No toivottavasti ei nyt aina näin, mutta Norjalainen metsäkissa ry:n hallitukselle tulee aika ajoin kysymyksiä pennun ostajilta, jotka tuntevat itsensä petetyiksi, syystä tai toisesta. Välillä tulee tunne, että ostajat ajattelevat hallituksemme olevan tuomioistuin, joka sanelee määräyksiä ja päätöksiä erilaisissa ongelmatilanteissa, syytettynä aina yksipuolisesti kasvattaja. Useimmiten tosin on niin, että asioita ei ole sovittu kunnolla ja ostajat kyselevät jo ennakkoon mikä on yleinen käytäntö, kun kissassa on ilmennytkin joku vika. He haluavat pohjatietoa valmistautuessaan neuvotteluun kasvattajan kanssa.

Kertaakaan omana puheenjohtajana kaudenani ei ole kasvattaja kysynyt neuvoa kuinka menetellä pennun ostajan kanssa. Syynä tähän toivottavasti on se, että ongelmia ei ole ollut.

”Yhdistyksemme tarkoituksena on edistää norjalaisen metsäkissan kasvatusta ja tunnetuksi tekemistä, sekä toimia metsäkissoista kiinnostuneiden ihmisten yhdyssiteenä”, eli yhdistyksen toiminnassa pääosassa on norjalainen metsäkissa, mutta tietenkin haluamme antaa opastusta niin kasvattajille kuin pentujen ostajillekin.

Kauppasopimus kirjallisena

Moni riita tilanne olisi vältetty, jos kissan kaupasta olisi tehty kirjallinen sopimus. Pohja siihen löytyy Kissaliiton sivuilta, kohdasta ”lomakkeet” ja sieltä kohdasta ”Kissaliiton sopimus kissakaupasta”. Kun lomakkeen täyttää huolellisesti ja miettii ennakkoon kaikki mahdolliset tilanteet kuinka toimitaan jos kaikki ei mene niinkuin pitäisi, jää moni riita riitelemättä.

Kummankin osapuolen tulee lukea huolella sopimus läpi ja miettiä mihin sitoutuu allekirjoituksellaan. On ehkä hyvä antaa ostajalle / lähettää ennakkoon sähköpostilla kauppasopimus luettavaksi, luovutushetkellä tulee helposti allekirjoitettua sopimus lukematta ollenkaan sitä, kun pentu vie kaiken huomion.

Kissan taso

Kissaa yksilöitäessä ja tasoa määriteltäessä olisi hyvä perustella miksi kissan taso määräytyy siksi kuin se on sopimukseen laitettu. Jokainen kissahan on lemmikki. Tässä kohdin jos se on ainoa rasti mikä laitetaan, on hyvä perustella selkeästi syy: onko kissa värvirheellinen, onko sillä häntäknikki tai joku muu virhe joka estää sen näyttelyttämisen ja sillä k

asvattamisen. (Häntäknikki on sertain eväävä virhe avoimessa luokassa tai siitä ylöspäin) Jos kissa on näyttelytasoinen, on tässäkin hyvä kertoa mitä kasvattaja tarkoittaa näyttelytasoisella, onko se kissa joka voi saada excellent tuloksen, kissa joka saavuttaa avoimen luokan sertain, kissa jolla on mahdollisuus Supreme Champion titteliin vai jopa ”top show quality”- kissa, eli ”best in show -tasoinen”. Jos taas merkitään että kissa on kasvatus-tasoinen, on hyvä sopia mitä tehdään jos näin ei olekaan. Kissan kasvatuksesta hylkääviä virheitä rodussamme ovat esim. häntäknikki, napatyrä tai piilokives.

Rekisterikirja

Kun kissan kauppahinta on kokonaan maksettu, on kasvattajan viipymättä toimitettava rekisterikirja ostajalle. Nykyisin Kissaliiton rekisteröinnit ovat ajantasalla ja pennuilla on, niin kuin kuuluukin olla, rekisterikirja luovutettaessa ne uusiin koteihin. Mikäli rekisterikirjaa ei luovuteta, on kauppasopimukseen merkittävä syy miksi ei ole luovutettu. ”Hyväksyttävää” syitä ovat: kauppahintaa ei ole kokonaan maksettu – eli osamaksulla myydessä yleinen käytäntö on, että rekisteri kirja luovutetaan vasta kun kissa on kokonaan maksettu. Mikäli syy on joku muu, on rehellisesti kerrottava ostajalle syy. Mikäli rekisteröinnissä on jotain epäselvyyttä, olisi hyvä jos kasvattaja ei myisi pentua, ennenkuin se on saanut rekisterikirjat. Tällaisia pentuja ei saa ilmoittaa Norjalainen metsäkissa ry:n pentulistalle! Tähän asiaan palaan kirjoituksessa hieman myöhemmin.

Liitteet

Kasvattaja antaa ostajalle vähintään Kissaliiton toimittaman materiaalin. Kissanomistajan oppaan antaminen ostajalle jo täyttää minimissään kasvattajan veloitteen kertoa mahdollisista ”vioista”, joita kissassa voi ilmetä. Opas on hyvin tehty ja siinä on paljon hyödyllistä asiaa pennunostajille. Kirjan loppuun voi kirjoittaa pennun henkilökohtaiset hoito-ohjeet. Kissaliiton infopaketti = monisteet joissa kerrotaan Kissaliitosta ja Suomen kissamaailman organisaatiosta.

Terveys asiat

Kasvattajalla on velvollisuus kertoa mahdollisista sairauksista joita kissa voi saada, suvussa esiintyneistä ”vioista” sekä pennun kehitykseen ja terveyteen vaikuttavista muista kas-

vattajan tiedossa olevista asioista. Mikäli hän ei näin tee, voidaan myöhemmin katsoa kasvattajan ”pi-mittäneen” tärkeää tietoa ja olevan ”enemmän” vastuussa kissassa mahdollisesti ilmenneistä piilevistä virheistä. Kasvattajan on hyvä kirjoittaa Kauppasopimuksen kohtaan 5: Viat ja sairaudet kaikki hänen kertomansa asiat, jolloin mikään ei jää muistin varaan.

Kasvattajalla on aina vastuu myymänsä pennun terveydestä, pidemmällekin kuin se kuuluisa ”kun auton perävalot häviävät näköpiiristä”. Useimmat kasvattajat toimivat rehellisesti ja avoimesti ja ovat ottaneet selvää kasvatukseen käytämiensä kissojen taustoista. Silti pitää muistaa, että olemme tekemisissä elävien olentojen kanssa ja lähes kaikkea voi tapahtua. Kasvattaja voi osoittaa rehelliset aikeensa mm. seuraavasti: Pentu käytetään eläinlääkärin tarkastuksessa ennen luovutusta. Tästä annetaan ostajalle todistus ja kasvattaja pitää itsellään kopion siitä. Jos koko pentue tarkastetaan kerralla, otetaan tarvittava määrä kopioita ja annetaan jokaisen pennun mukaan oma terveystodistus. Kasvattaja testauttaa emo ja isä kissan (uroksen omistaja yleensä uroskissan) ainakin Felvin ja FIVin varalta, sekä veriryhmän. Veriryhmällä ei yleensä ole muuten merkitystä kissan elämään, paitsi silloin jos sillä kasvatetaan ja uros ja naaras kissa ovat eri veriryhmäisiä, täytyy vastasyntyneet pennut hoitaa tietyllä tavalla, että ne eivät kuolisi. Suositeltavaa on myös käyttää vanhemmat HCM-ultrassa ja otattaa GSD IV testi. Vanhempien testitulosten kopiot on hyvä antaa pennun ostajalle mukaan.

Rahalliset korvaukset kissassa ilmenneistä virheistä

Riitojen ennalta ehkäisyssä kannattaa sopia ja kirjata ylös ainakin seuraavat asiat:

Kohta 7: jos kissalla on kivesvika, kasvattaja palauttaa ostajalle XX euroa. Kasvattajan on hyvä laittaa tähän joku summa, jos ei aio korvata mitään, sekin merkitään: 0 euroa. Yleinen käytäntö lienee että kasvattaja korvaa ylimääräiset ns. normaalkastraaation hinnan ylittävät kulut 50-100 euroa. Ostajan kannattaa huomioda myös se, että niin kauan kuin kissalla on piilokives tallella, esim. vatsaontelossa, on se toimiva uros! Se voi merkeillä, jopa saada jälkeläisiä. Joskus kun toinen kives

poistetaan, se piilossa oleva kives aktivoituu ja voi jopa laskeutua alas. Jos kissalla on napatyrä: kasvattaja korvaa XX euroa. Tähänkin on hyvä laittaa euromäärä tai sitten 0 euroa, jos ei mitään aio korvata. Yleinen käytäntö kuitenkin on että kasvattaja korvaa napatyräleikkauksen tai leikkauttaa tyrän ennen luovutusta.

Jos kissa sairastuu vakavasti tai kuolee ennen aikaisesti

Tämäkin on hyvä sopia ennakkoon, vaikka se ikävältä tuntuisikin pennun luovutushetkellä. Vaikka eläinlääkäri olisi todennut pennun kliinisesti terveeksi ja sen kehitys olisi ollut normaalia, voi pentu sairastua synnytyksen tai perinnölliseen sairauteen, jopa kuolla ennen aikaisesti. Mikä on ennenaikainen kuolema? Se on ehkä vaikea määritellä, mutta jos asian laittaa paperille etukäteen ei ostajallakaan ole suuria odotuksia "kivuista ja säryistä", vaikka jokainen lemmikkinsä menettänyt tietää että se on todella surullinen kokemus. Sopia voi esim: "mikäli kissa kuolee ennen kahden vuoden ikää ja Eivirassa syyksi todetaan synnytyksen tai perinnöllinen vika/sairaus antaa kasvattaja korvauksetta uuden kissan pennun ostajalle". Tällöin on selkeästi määritelty ikä, milloin kuolema on ennen aikainen, samoin korvaustapa. Ostajan on syytä varautua normaaleihin terveyden ja sairauden hoitokuluihin eläinlääkärillä kun kissan ostaa. Voidaan myös sopia että "mikäli kissa sairastuu perinnölliseen sairauteen, ei kasvattaja ole velvollinen korvaamaan eläinlääkäri kuluja yli kissan ostohinnan".

Jos kissasta luovutaan

Kauppasopimuksessa sovitaan että ostajalla on ilmoitusvelvollisuus mikäli hän luopuu kissasta. Useimmat kasvattajat kuitenkin haluavat rajata kissan edelleen luovutusta. Tästä on hyvä sopia selkeästi. Joskus ostaja joutuu palauttamaan kissan perheensä tai allergian vuoksi. Esimerkiksi sopimuksia ovat: "kasvattaja ottaa kissan korvauksetta vastaan" - eli ostaja voi palauttaa kissan kasvattajalle, mutta kasvattajalla ei ole velvollisuutta palauttaa rahoja, koska aiheutuhan kissasta kasvattajalle kuluja ennen kuin se löytää taas uuden kodin. Tästä on hyvä sopia ennakkoon, ettei ostaja luule saavansa rahoja takaisin, ellei kasvattajalla ole aikomustakaan niitä maksaa. Voidaan myös sopia että "mikäli ostaja luopuu kissasta on kasvattajal-

la etuosto oikeus kissaan siten että jos kissa on alle 6 kk ja leikkaamaton hinta on xxx euroa ja alle 3 vuotta x euroa".

Kasvatus

Mikäli kasvatusta rajoitetaan, on siitä yleensä merkintä kissan rekisterikirjassa tai kissa on kastoitu/steriloitu ennen luovutusta.

Omistajuuden vaihto

kasvattajan tulee tehdä välittömästi omistajuuden vaihto Kissaliittoon, kun kissan omistajuuden muutokseen vaaditut ehdot on täytetty (esim.kauppahinta kokonaan maksettu).

Pidetään pentulista edustavana!

Nykyään erilaiset nettisivut ja lehdet ovat täynnä kissan myynti-ilmoituksia. Valveutunut ostaja jo tietää että on olemassa yhdistyksiä ja liittoja, joiden listoilla olevat kasvattajat kasvattavat ainakin joidenkin sääntöjen mukaisesti. Rotuyhdistysten listoja pidetään yleisesti erityisen luotettavina, kohdistuvathan ne tiettyyn rotuun, juuri siihen mikä ostajan mielenkiinnon kohde on.

Norjalainen metsäkissa ry:n pentulistalla ilmoitetaan että kasvattajat noudattavat FiFe sääntöjä. Tällä hetkellä yhdistys ei pysty kovin tarkkaan valvomaan kasvattajien tasoa, yhdistys ei esim. tee kotikäyntejä tms. Siksi kasvattajien oman edun vuoksi on erittäin tärkeää, että pentulistalla mainostetaan vain puhdasrotuisia, FiFe sääntöjen mukaan kasvatettuja rotukissoja. Jos kasvattajalla on ongelmia rekisteröinnin kanssa (esim. asia menee rotutoimikuntaan maksujen myöhästelyn tai puuttuvien terveystodistusten vuoksi) ei kasvattajan tule tällaisiä pentuja listalle laittaa! Ne voidaan myydä pentulistan kautta vasta kun niillä on rekisterikirja. On yhdistykselle erittäin huonoa mainosta, jos kasvattajamme myyvät kotikissoja norjalaisina metsäkissoina.

Ostaja – valitse hyvä kasvattaja

Eri kasvattajat markkinoivat pentujaan erilaisin meriitein. Kannattaa muistaa että asiat eivät ole niin musta-valkoisia kuin annetaan ymmärtää. "Pennut kasvavat makuuhuoneessamme" kasvattajan pennut eivät välttämättä ole yhtään parempia kuin "suuremman kasvattajan" pentuhuoneessa ensimmäiset viikonsa eläneet pennutkaan. Pennut tarvitsevat tilaa leikkiäkseen ja ke-

hittyäkseen normaaleiksi osaaviksi kissoiksi. "Vanha" - kasvattaja ei välttämättä ole yhtään parempi kuin "uusi". "Tuontikissan jälkeläiset" eivät automaattisesti ole hienompia ja terveempiä kuin "kotimaisten kissojen" jälkeläiset.

Yleensä kasvattajat toivovat että pennun ostajat tulevat tutustumaan kasvattajaan, pentuun ja kissoihin kun pennut ovat hieman vanhempia, yleensä yli neljäviikkoisia. Itse en koskaan laske vieraita ihmisiä emon ja pennun luo kun pennut ovat pieniä. Tämä ei johdu salailusta tai että emo olisi vihainen, vaan ihan siitä että emo tarvitsee aikaa tutustua pentuihinsa ja pennut tarvitsevat aikaa kehittääkseen itselleen vastustuskykyä.

Sekin on aivan normaalia, että kasvattaja haluaa tietää perheestä johon pentu muuttaa ja mahdollisuuksien mukaan tuoda pennun uuteen kotiin, nähdäkseen konkreettisesti missä pentu tulee asumaan.

Kun ostaja vierailee kasvattajan luona ja jokin asia vaivaa mieltä, kannattaa kysyä suoraan asiaa. Esimerkiksi emokissa voi näyttää erilaiselta kuin kuvitteli, sillä jotkut emot pudottavat turkkiaan ja painoaa pentuja hoitaessaan ja se on normaalia. Silti emon silmien ja nenän tulisi olla kirkkaat, emon luottavainen ihmisiin ja emo ehkä kadonnutta turkkiaan lukuun ottamatta muuten terveen oloinen.

Jos kasvattajalla on muitakin kissoja, niiden ulkoinen olemus kertoo paljon kissalan olosuhteista. Eri ikäisinä pennut suhtautuvat vieraisiin eri tavoin, mutta siitäkin voi kysyä kasvattajalta.

Kaikki kissan kauppaan liittyvät paperit kannattaa tutkia huolella ja kysyä jos ei ymmärrä jotain asiaa.

Kasvattajan taustoja voi kysellä myös muilta kasvattajilta ja yhdistyksistä. Ihmisistä löytyy taustatietoja myös monista muista yhteyksistä, joten kannattaa kysellä mieluummin kuin katua.

Rehellinen kasvattaja ei tästä säikähdä tai suutu tällaisesta.

Se kannattaa muistaa, että älä koskaan osta kissaa säälistä, silloin vain tuet epämääräistä kasvatustointia. Jos huonoissa oloissa elävät pennut menevät kaupaksi, teetää kasvattaja vain lisää pentuja!

Huono ostaja

Kasvattajan kannattaa turvata kasvattinsa oikeudet, mikäli ostaja sat-

tuisi olemaan epäluotettava tai vaikka "pentutehtailija". Jos kauppasopimuksessa on kohta: "mikäli kissaa hoidetaan eläinsuojelulain vastaisesti on kasvattajalla oikeus välittömästi ottaa kissa korvauksetta huostaansa".

On poliisilla ja eläinsuojeluvalvolla mahdollisuus puuttua tilanteeseen suoranaisissa eläinrääkkäys-

tapauksissa.

Suunnitelmallista kasvatusta

Kasvattajien kannattaa myös tarkkaan miettiä ennen astutusta, että onko hän varma, että pennuille löytyy hyvät kodit, näin lama-aikana-kin, ettei tarvitse myydä pentuja liian heppoisin perustein ja liian halvalla – silloin helposti syntyy ongelmia.

-Sari Sinkko-

HUOM! Jutussa olevat sopimus lauseet eivät ole yhdistyksen virallisia suosituksia, eikä niitä ole "testattu" oikeudessa, ne ovat vain esimerkkejä siitä, että kaikki asiat kannattaa sopia yksityiskohtaisesti, kummallekin sopijapuolelle reilulla tavalla.

SOPIMUS KISSAN KAUPASTA

KISSA		
Nimi TÄHÄN LAITETAAN KISSAN NIMI		Syntymäaika JA TÄHÄN SYNNÄPÄIVÄ
Sukupuoli ☒ uros ☐ naaras	Rekisterinumero FIN SRK LO 542534354	Tunnistenumero MIKROSIRUN NUMERO TÄHÄN
Rotu NORJALAINEN METSÄKSSA	Väri REKISTERIKIRJAAN MERKITTY VÄRI KIRJOITETTUNA	
EMS-koodi NFO n 23 (löytyy rek.kirjasta)	Todistukset ☒ Napatyrittömyydestä ☒ Kivesten laskeutumisesta ☒ Eläinlääkärin tarkastama ☐ Muu:	Rokotus/Tehoste ☒ Kissarutto ☒ Kissaflunssa ☐ Rabies ☐ Muu:
Kasvattaja (ellei sama kuin myyjä)		
Kissan taso ☐ lemmikki ☐ näyttely ☐ kasvatus		

KISSAN VANHEMMAT		
Isä ISÄN VIRALLINEN NIMI		EMS-koodi NFO n 23
Rekisterinumero FIN SRK LO 54545	Tunnistenumero MIKROSIRUNUMERO	Veriryhmä ☒ A ☐ AB ☐ B ☐ Ei tutk.
Emo EMON VIRALLINEN NIMI		EMS-koodi
Rekisterinumero FIN SRK LO 46464	Tunnistenumero MIKROSIRUNUMERO	Veriryhmä ☒ A ☐ AB ☐ B ☐ Ei tutk.

MYYJÄ	
Nimi TÄHÄN OMA NIMESI	Yhdistys ESIM SUROK
Osoite + postiosoite OMA OSOITTEESI	
Puhelinnumero OMA PUHELINNUMEROSI	Sähköposti JA VIELÄ SÄHKÖPOSTI

OSTAJA	
Nimi KAIKKIEN NIMET JOTKA OMISTAVAT KISSAN	Yhdistys JOS ON JO YHD
Osoite + postiosoite OSOITE, JOHON LÄHETÄT POSTIA	
Puhelinnumero KISSAN OMISTAJIEN PUHNROT	Sähköposti JA SÄHKÖPOSTIT

KAUPPA		
Kissa on myyty ☐ käteisellä ☐ osamaksulla (sopimus liitteenä). MERKITSE TÄHÄN!!!		
Myyntihinta XXXX e	Käsiraha XXX e	Osamaksu XX e

Kauppaehtot kääntöpuolella.

LIITTEET	
Hoito-ohjeet ☒ suulliset ☒ kirjalliset(kirjoita mielellään omat) ☒ Kissanomistajan opas(KISSANOMISTAJAN OPAS) ☒ Kissaliiton infopaketti (Monisteet) Rekisterikirja luovutettu ☐ kyllä ☐ ei, syy: JOS EI NIIN	Isän/Emon terveystodistukset ☐ FIV ☐ FeLV ☐ PRA ☐ PKD ☐ PK ☐ GM ☐ Valkoisen kissan kuulotodistus VANHEMPIEN TESTIT

LUKIJAPALAUTE: Kallis, rakas kotikissa?

Heikki Siltala

FIN* Deeamore Sentosa Isla (NFO n 03 23) (Kuvan kissa ei liity mitenkään tähän juttuun)

Olin jo kauan haaveillut kunnon harrastuksesta jossa yhdistyisi kestävyys, mukavat samanhenkiset ihmiset ja tapahtumarikkaus. Lasten lentäessä pesästä jäi äidille syliinmentävä aukko. Eihän sitä miestäkään voinut niin hurjasti helliä ja halia kun tarvetta oli.

Lapsuudenkodissani oli aina ollut kissa. Miina- rouva lähti saatekaarisillalle kunnioitettavasti kahdeksantoistavuoden ikäisenä. Selailin eri yhdistysten sivuja ja pohdin minkä rodun valitsisin. Oli selvää, että rotukissa sen täytyy olla sillä muuten oikeasti toivomani harrastus ei luonnistu. Norjalaiseen metsäkissaan päädyin sen upean olemuksen, turkin, silmien ja alkupe räisyyden kiehtomana.

Siniparta muutti meille keväällä 2008- maailman ihanin kolli. En uutuuttani ja kasvattajan sanaan luottaen voinut kuvitellakkaan miten vaikeaksi Siniparran rekisterikirjojen saaminen tulisi muodostumaan ja miten vähän kasvattaja oli ylipäättään kiinnostunut kasvattinsa vaiheista tai hyvinvoinnista. Itse koin suurta luottamuksen osoitusta, että joku myy minulle pennun ja vielä näyttely / siitostasaisen uroksen. Aikamme niistä kirjoista väännettiin itkua ja hammastenkiristystä. Posti kun oli töpeksinyt ja hävittänyt kasvattajan pentuerekisteröinnin kissaliittoon. Lopulta asia saatiin järjestykseen ja postipekka löysi helposti meille rekkarit keltaisen fillarin tarakalla myöhään syksyllä sateesta ja myrskystä piittaamatta. Sitä riemu-

nyt kasvattajan pentuerekisteröinnin kissaliittoon. Lopulta asia saatiin järjestykseen ja postipekka löysi helposti meille rekkarit keltaisen fillarin tarakalla myöhään syksyllä sateesta ja myrskystä piittaamatta. Sitä riemu-

en mukaan. Päästäisiin näyttelyihin kokeilemaan onneamme ja harrastamaan kunnolla pennusta asti, ehkä jopa kunnon vävykokelas tulisi emäntää vastaan. Eihän näin kurjasti voi käydä kuin kerran. Luottavaisin mielin päätin kasvattaa kissalukua talven tehdessä tuloaan pikkuneiti Digitaliksella. Sormustinkukkahan on tunnettu vanhana sydänlääkkeenä, joten ei varmasti tykytyksiä olisi tiedossa vaan kaikki sujuisi suunnitelmien mukaan. Päästäisiin näyttelyihin kokeilemaan onneamme ja harrastamaan kunnolla pennusta asti, ehkä jopa kunnon vävykokelas tulisi emäntää vastaan. Vaan niin ei käynyt. Taas oli samat sävelet; ei kirjoja, ei harrastusta. Neiti Digitalis jäi kertaheitolla kotikissojen ylvääseen kastiin ja jos kissojen jumala tai postipekka suo niin odotamme geenien tunnustamista ja sitä TODELLA TÄRKEÄÄ REKISTERIKIRJAA.

Olin luottanut kirjoitettuun sanaan: ROTUKISSALLA ON AINA REKISTERIKIRJA. Muuten se ei ole norjalainen metsäkissa vaan yhtään väheksymättä KOTIKISSA.

Tässä menee usko harrastukseen, kasvattajiin ja yhdistykseen. Mikä mättää??

Olen varmasti yksi miljoonasta jolle on käynyt näin jo kahdesti. Ehken se ensimmäinen, vaan toivottavasti se viimeinen.

Odottavan aika on pitkä

Norjalainen metsäkissa ry vastaa:

Yhdistyksemme pentulistalla ovat vain Suomen Kissaliiton alaiset kasvattajat, jotka noudattavat FiFesääntöjä. Kasvattajia on tällä hetkellä noin 70. Kirjoittajan mainitsemisissa tapauksissa ensimmäinen kasvattaja ei ole yhdistyksemme jäsen. Toisen kissan kasvattaja on yhdistyksen jäsen ja hänelle hallitus on antanut huomautuksen ja ryhtynyt toimenpiteisiin valvonnan tiukentamiseksi. Yhdistys pyrkii opastamaan kasvattajia ja ostajia asiasta, mm. ohjeistava kirjoitus tässä lehdessä. Hallitus on myös miettinyt kuinka jatkossa turvattaisiin ostajille pentulistamme luotettavuus vielä paremmin. Toteamme kuitenkin, että yksi tapaus 70 kasvattajan joukossa on onneksi pieni osa kasvattajistamme mutta tietenkään yhtään rekisteröimätöntä pentua ei saa olla yhdistyksemme pentulistalla myynnissä.

Glykokeenin varastoitumissairaus tyyppi IV (GSD IV)

Lähde: <http://www.pawpeds.com/healthprogrammes/gsddiv.html>
Käännös engl -> suomi: Minna Viljanen
juttuun lisäili Suvi Pohjola-Stenroosin Mettis 2-2003 olleen artikkelin pohjalta Sari Sinkko

GSD lyhenteellä tarkoitetaan verensokerin kertymäsairauksia. Sairaissa yksilöissä glykokeenin (sokerin varastomuoto) metabolinen muuttuminen glukoosiksi on eri entsyymipuutosten takia häiriintynyt. Tämän seurauksena eri elimiin alkaa kertyä glykokeenia. Glykokeenin kertyminen aiheuttaa elimen koon kasvamista ja normaalin toiminnan heikkenemistä. Esimerkiksi glykokeenin kertyminen maksaan aikaansaa hypoglykemian (alhainen verensokeri) taipumusta. Kissoissa sairauden varianttia GSD IV on todettu norjalaisissa metsäsissoissa. (Ihmisillä tätä kutsutaan myös Andersenin taudiksi) Se on perinnöllinen sairaus, jonka toteutukseen on kehitetty luotettava geenitesti. Toistaiseksi tämä geenivirhe on löydetty vain norjalaisista metsäsissoista.

Sairaus tuli alunperin ilmi Yhdysvalloissa, kun sinne vietiin Euroopasta rotumme edustajia. Kasvatuksen alkuaikoina turvauduttiin sukusiitokseen, jolloin tällaiset sairaudet helposti tulevat esille.

Kliiniset oireet

Kissan GSD IV :n seurauksena pentueen pentulukumäärä jää pieneksi. Tavataan kohtuun kuolleita pentuja, pentujen kehityshäiriöitä ja varhaisia pentukuolemia jo ensimmäisten viikkojen aikana. Harvoissa tapauksissa sairautta pennut voivat kehittyä suhteellisen normaalisti 4-5 kuukauden ikään saakka, kunnes niille alkaa ilmaantua oireita. Pentu voi saada ajoittaisen kuumeen, joka nousee ja laskee ja johon liittyy tärinää ja ataksiaa (kyvyttömyyttä kontrolloida liikkeitä). Kasvu loppuu ja sairaus johtaa hermojen ja lihasten surkastumiseen, lihasheikkouteen, kyvyttömyyteen käyttää erityisesti takajalkoja, syödä tai puhdistaa itseään. Sairaus johtaa sydänkohtaukseen tai koomaan ja lopulta kuolemaan ennen 15 kuukauden ikää. Todennäköisesti pentu on tätä vaihetta ennen jo lopetettu, jotta sen ei tarvitsisi kokea turhaa kärsimystä. Ainoa havainto voi myös olla äkkikuolema,

jonka syynä on sydänlihaksen muutoksia ja rytmihäiriö.

Mutaatio ja perinnöllisyys

Yhdysvaltalainen lääkäri John Fyfe on löytänyt sairauden aiheuttaman geenin ja on kehittänyt myös geenitestin norjalaisen metsäsisan mutaation löytämistä varten vuonna 1996. Euroopassa testi on ollut saatavilla vuodesta 2007. Sairauden levinneisyys Yhdysvalloissa on noin 15 prosentin luokkaa. Euroopassa vuoden aikajaksolla testattujen 2300 kissan joukosta sen sijaan löytyi 12 prosenttia geenivirheen kantajia.

GSD IV on autosomaalisesti resessiivinen, joka tarkoittaa että molempien vanhempien tulee kantaa mutatoitunutta geenä, jotta sairaita jälkeläisiä syntyisi. Eli tautia voi olla molemmilla sukupuolilla ja se periytyy kummankin sukupuolen välittämänä. Taudin kantajia ovat molemmat sairaan yksilön vanhemmista ja sairaan yksilön jälkeläisillä on 50 % riski olla taudinkantaja.

Hispatologia

Sairastuneilla todetaan ruumiinavauksessa suurentunut maksa. Sydänlihaksessa, muussa lihaksistossa ja hermostossa todetaan erikoisvärjäyksessä sinne kertynyttä epänormaalia glykokeenia ja kudoksen degeneraatiota. Pään, kaulan ja selän lihakset ovat kuihtuneet, kieli saatetaan olla kooltaan pienehkö.

GSD IV:n testaus

Jotta sairautta pennut vältettäisiin ja GBE 1 mutaatio saataisiin lopulta kokonaan kitkettyä rodusta, kaikki kasvatuskissat tulee testata. DNA testillä voidaan löytää ne itse terveet kantajat, jotka voivat yhdessä toisen kantajan kanssa periyttää sairauden pennuilleen. Kissa täytyy testata vain kerran ja mutaatiota kantamattomien vanhempien jälkeläisiä ei tarvitse testata, jos niiden perimästä ei ole epäilyksiä.

Kuinka testaan kissani?

DNA näytteen ottaa kissasta eläinlääkäri, testipakkauksia saa yleensä tilattua ilmaiseksi suoraan laboratorion kautta. Eläinlääkäri täyttää lomakkeen tarvittavat tiedot ja varmistaa kissan tiedot. Näyte yhdessä lomakkeen kanssa lähetetään laboratorioon ja tulokset tulevat yleensä muutamassa viikossa.

Testi voidaan tehdä joko verinäytteestä tai SWAP-testinä, eli harjalla harjataan poskisolunäytteitä kissan

posken sisäpinnalta.

Huom! Kannattaa ottaa eläinlääkärille mukaan Kissaliiton sivuilta "Lomakkeet"-sivulta löytyvä "Eläinlääkärin todistus DNA-testiä varten". Vaikka testituloksia ei vielä merkitä rekisterikirjoihin, on kissallasi kuitenkin virallinen tulos, jos ja kun Kissaliitto ryhtyy tuloksia kirjaamaan.

Tulosten julkistaminen PawPeds - tietokannassa

Genindexe laboratoriolta on lomake, johon voi merkitä suostumuksensa siihen, että kopio tuloksesta lähetetään suoraan julkiseen tietokantaan. Jos käyttämälläsi laboratoriolta ei ole kyseistä palvelua, sinun täytyy lähettää tulos itse tietokantaan.

Rekisteriin lähetettyä tulosta ei julkaista ennen kuin noin 60 vuorokautta on kulunut siitä, kun omistaja sai tuloksen tietoonsa. Viiveen tarkoituksena on varmistaa, että omistaja ehtii itse informoida pentujen omistajia ja kissansa sukulaisia tuloksesta, eikä tieto ehdi tulla muuta kautta ennen sitä.

GSD IV testiä tekevät ainakin seuraavat laboratoriot:

Antagene (France), www.antagene.com
Genindex (France), www.genindexe.com
Laboklin (Germany), www.laboklin.de

Paw Pedsin kasvatussuositukset

Homotsygootteja mutaation kantajia ei tulisi missään nimessä käyttää kasvatukseen, mutta koska sairautta pennut kantavat yleensä jo kauan ennen sukukypsäksi tuloa, niiden kasvatuskäyttö ei käytännössä muodosta ongelmaa.

Heterotsygootteja mutaation kantajia voidaan käyttää kasvatukseen, mutta niitä tulee yhdistää vain partnereihin, jotka eivät kyseistä mutaatiota kanna (geenitestillä todettu). Tällaisten pentueiden pennut tulisi testata ennen kasvatuskissoiksi myymistä. Ideaalisissa tilanteissa vain mutaatiota kantamattomia pentuja tulisi käyttää kasvatukseen, mutta poikkeuksia voidaan tehdä, kunhan omistaja on tietoinen ongelmasta ja jatkaa suositusten noudattamista.

Kaikkia kantajiksi todettujen pentujen omistajia tulisi informoida sairaudesta, sama pätee myös niihin pentuihin joita ei ole testattu, mutta jompikumpi vanhemmista on itse kantaja. Koska heterotsygootit kan-

tajat eivät itse saa oireita, voi joku ajatella että koko sairaudesta kertominen on tarpeetonta tietoa ostajalle. Ei kuitenkaan ole kovin epätavallista, että lemmikiksi ostettua pentua halutaan myöhemmin käyttää kasvatukseen... Kasvatussuunnitelmista ei välttämättä informoida edes kasvattajaa etukäteen, joten on tärkeää että ostajat todella ymmärtävät taudin luonteen ja oman kissansa tilanteen.

Tavoitteena olisi saada kaikki kantajat kasvatuksesta pois vuoteen 2015 mennessä.

Terveysohjelma

PawPeds on yhteistyössä kahden rotuyhdistyksen kanssa sekä mui-

den kiinnostuneiden tahojen kanssa kehittänyt GSD IV-terveysohjelman (alkanut 22.10.2008). Kaikki rotuyhdistykset ovat tervetulleita liittymään mukaan terveysohjelmaan.

Kaikissa aiheeseen liittyvissä kysymyksissä voit ottaa yhteyttä terveysohjelman yhteyshenkilöihin, joiden yhteystiedot löytyvät osoitteesta: <http://www.pawpeds.com/healthprogrammes/gsddivcontacts.html>

Kissasi testituloksen voit lähettää osoitteella:

Greta Grönberg

Guldstigen 36

S-791 56 FALUN

Sweden

E-mail: gsdiv@pawpeds.com

Norjalainen metsäkissa ry myös suosittelee kaikkien kasvatukseen käytettävien kissojen testaamista GSD IV varalta. Pentulistalle tul- laan laittamaan ”ruksi”, josta näkyy ovatko pentujen vanhemmat testat- tuja vai eivät.

ELÄINLÄÄKÄRINTODISTUS POSKISOLUNÄYTTEEN / VERINÄYTTEEN OTTAMISESTA

Olen ottanut alla mainitusta kissasta poskisolunäytteen / verinäytteen DNA-tutkimusta varten.
Olen tarkistanut kissan tiedot virallisesta rekisterikirjasta ja tunnistemerkinnän lukulaitteella.

Kissan rekisterinimi: _____

Kissan rekisterinumero: _____

Kissan tunnistenumero: _____

Kissan omistaja: _____

Paikka ja päivämäärä

Eläinlääkäriin allekirjoitus ja leima tai SV-tunnus

Kissan omistaja toimittaa eläinlääkärintodistuksen yhdessä laboratoriosta saadun tutkimustuloksen kanssa Suomen Kissaliitolle. Ilman eläinlääkäriin antamaa todistusta poskisolunäytteen / verinäytteen ottamisesta, ei saatua DNA-tutkimustulosta hyväksyttyä viralliseksi testitulokseksi Suomen Kissaliiton rekisteriin.

EUROOPPA CHAMPION

FIN* Hopeahännän Sylvesteri (NFO ns 09)

Studio Foxy

synt. 3.6.2007

isä: EC FIN*Hopeahännän Casanova BB (NFO d)

emo: FIN* Hopeahännän Veera Veraton (NFO ns09)

kasv.&om. Sari Sinkko

Sylvesteri on ensimmäinen toisen polven kasvattini (siis niin, että kumpikin vanhemmistä on Hopeahännän kissoja), joka valmistui Eurooppa Championiksi Kuopiossa 7.12.2008.

"Syltty" kisasi alkuvuoden nuorisassa, sijoittuen neljänneksi rotumme "Vuoden nuori" -kisassa. Sylvesteri täytti 10 kk 3.4.2008 ja aikuisissa se saavutti 7 kategoriavoittoa loppuvuoden aikana. Kansainvälisessä Skogkatt of the Year 2008 – kilpailussa se

sai 1020 pistettä, maximi mahdollisuushan on 1040 p. Tuolla pistemäärällä heltisi tässä FIFE-maailman ranking-kisassa 6.sija Ajattelin ensin että käydään GIC.ksi ja jatketaan ensi vuonna, mutta sitten minun iski joku "hulluus" ja ajattelin, että käydään nyt Eurooppa Championiksi asti, kun se vielä vuonna 2008 oli mahdollista, tittelihän muuttui tänä vuonna. Sylvesteri pudotti kesällä kauniin turkkinsa, mutta onneksi tyyppi riitti serteihin ja usein myöskin VP- ja TP-tuloksiin. Tulipahan todettua miltä kissa voi näyttää, kun sillä oikeasti on olemassa kaunis kaksikerroksinen turkki ja sitten se pudottaa sen – eikä omistaja malta jättää kissaa kotiin odottamaan turkin vaihtumista. Epäilin josko se koskaan enää kasvattaa turkkiaan uudestaan ennen kastrotiota. Jälkeenpäin totesin, että ihan suotta hätäilin. Valmistuttuaan EC.ksi se on hienommassa turkissa kuin koskaan ja kokoakin on tullut mukavasti lisää. Sen värityksessä olen tyytyväinen hienoon savuun ilman haamukuviota. Sylvesterillä, niin kuin kaikilla muillakin kissoillani on aivan ihana luonne – se ei hermostu, vaan on rauhallinen, kehräävä ja ystävällinen joka tilanteessa.

Omasta mielestäni Sylvesteri on ehkä kaunein kasvattamani kissa.

Sen ilme on juuri sitä mitä metsäkissalta toivoisin, sen profiili ja hieno kolmio ovat vakuuttaneet monet tuomaritkin. Oikein sijoittuneet, korvatupsuin varustetut korvat kruunavat täydellisen ilmeen. Kauniit vihreät silmät tuovat oman lisänsä "mettis – lookiin".

Näyttelymenestys ei ole tärkein, olen onnellinen jokaisesta hetkestä, jolloin saan tätä ihanaa kissaa palvella. Se on perheellemme monestakin syystä todella rakas ja poikani Janne odottelee innokkaana Syltyn siirtymistä kastroattikerhoon, kuulemma "muuttoauto" hänen luokseen on jo tilattu. Tästä minä olen vielä eri mieltä, vaikka Jannen kanssa näkemyksemme kasvatuksesta ovat hyvin samanlaiset, hän ehkä vielä vaativampi kissojen täydellisen luonteen ja ulkomuodon suhteen.

Sylvesterin tähän astiset näyttelysaavutukset EC-tittelin lisäksi:

15 x Väarin Paras

22 x Tuomarin Paras

11 x Kategorian Paras

Listasijoitukset 2008:

Norjalainen metsäkissa aikuinen #3

Norjalainen metsäkissan nuori # 4

Skogkatt of the Year # 6

-Sari Sinkko-

EUROOPPA PREMIOR

FIN* Leoline Adalmiina Aamukaste NFO fs 23

Syntynyt 05-05-05

Emo: S*Korkeken's Yanna Yahoo, NFO fs 09 22

Isä: EP&IC FIN*Mornee Naavanenä, NFO n 09 23

Miina 4 v. on ensimmäinen norskini. Kiinnostukseni norskeihin ja etenkin hopeakilppareihin alkoi kun tapasin serkkuni kissan Yannan, ihanan vaaleanhopean norskin valtavalla turkil-

la! Päätin, että sellaisen minäkin haluan. Ja tilaisuus tulikin sitten kesällä 05 kun Nepo ja Yanna saivat 6 ihanaa pentua, joista yksi (kuin tilauksesta) oli hopeakilppari ja täsmälleen äitinsä kopio väreiltään!

No, Miina sitten tuli meille ja reipas tyttö olikin, vaikka vastassa oli vanhapiika maatiainen. Miina vähät välitti Lindan sähinöistä. Miinahan hyppäsi Lindan niskaan ja otti pitävän otteen ja pesi tätä väsymykseen asti! Joten ei siinä kauaa voinut Lindakaan olla vihainen tälle pienelle hopealle pallerolle =)

Aloimme Miinan kanssa harrastamaan näyttelyitä pennusta asti, joissa onneksi oli serkku/kasvattaja aina turvana. Miina pärjasi hienosti,

VALMISTUNEET

niin pentuna kuin aikuisenakin, vaikka luonnetta alkoi heti jo alusta asti näkyä. Kuten eräs tuomari kerran sanoi, että kiroilee, mutta käyttäytyy. Oikea noita-akan kissa! =) Ehkä vasta leikkauksen ja vajaan vuoden näyttelytauon jälkeen Miina vasta alkoi oikeasti rakastaa näyttelyitä, eikä enää huomannutkaan muita kissoja, jotka ennen niin pelottivat ja ärsyttivät häntä. Neiti kieri tuomareiden pöydillä ja käyttäytyi muutenkin rakastettavan pentumaisesti, oli sitten tuomarin lelut tai houkuttelevat pöytäkukat kyseessä =). Keskellä hallin lattiaa sitä vaan kellahdetaan kyljelleen omistajan jalkojen juureen ja katsellaan kun ihmiset kiiruhtaa ohi ja vain nautitaan siitä näyttelytunnelmasta täysin siemauksin.

Ja lopulta vuoden -08 marraskuussa tuli kotinäyttely Turussa, jossa Miina sai viimeisen tarvitta-

van sertin lauantaina ja valmistui täten Europa Premioriksi! Valmistumista juhlistettiin ihan Miinan tyyliä, kaikki oli vaaleanpunaista! Vaaleanpunainen prinsessakakku (kiitos Kati & Laura) ja tietysti myös kilistävät piti olla pinkkiä mansikkakuohjuuoma! Kiitos myös näyttelykavereille Miinan valmistumiseen osallistumisesta ja ihanista lahjoista – erityisesti vaaleanpunainen ”prinsessa”-kyltti oli oikein osuva!

Nyt on Miina välillä näyttelytauolla, mutta eiköhän Turun näyttelyssä käydä kääntymässä ja ulkomaillekin neiti kovin haluaisi päästä Enskan tai Tiikerin varjolla, kun niin rakastaa ulkomaisia näyttelyitä ja hotelleja. Mutta nyt vietetään pääasiassa ns. rentoja ”eläkepäiviä” ja Miina seuraa siskonsa Lyylin kanssa kun Tiikeri ja Enska tuo kotiin näyttelyterveisiä ;)

Erica Gröndahl

Kasvattajan sanat:

Ihanan täydellinen Miina-prinsessa valmistui Europa Premioriksi kotinäyttelyssään 3,5-vuoden iässä. Kaikenlaista on mahtunut näyttelyuraan ja erityisesti kaikkea hienoa! Tahdon kiittää kovin Miinan ”äippää” Erica, joka on jaksanut tulla ahkerasti näyttelyihin kanssani ja vakio-kissamme näyttelyissä on aina ollut Miina.

Miina on ollut kyllä elämämme yksiä valovoimaisempia tähtiä, ihana diiva ja erittäin rakas kullannurmi!

Onnittelut tytölle!

Laura & Jarkko + Yanna-mamma + muut

EUROOPPA PREMIOR

FIN* FoxyPaw's Indian Woman ”linu” (NFO f 02 21)

FIN* FoxyPaw's Indian Woman (NFO f 02 21).

Syntynyt: 01.02.2007

Emo: GIC FIN*Kehraäjän Orvokki (NFO fs 09 24)

Isä: EC FIN*Tähtitassun Hra Tossavainen (NFO n 09 24)

Omistajat: Jenni-Riikka Wacklin ja Kai Naskali

Kasvattaja: Karita Sumell ja Mikael Axelqvist

Kuva: Heikki Siltala

linu valmistui Eurooppa Championiksi Turussa 22.11.2008 ja oli samalla Tuomarinparas naaras.

Tullessaan meille huhtikuun lopussa 2007 linu muistutti pientä peikkoa ja valloitti hurmaavalla luonteellaan niin meidät kuin kaikki ystävämmekin. Jo alusta asti tuolla pikkuisella peikkotyöllä oli kuitenkin leijonan

sydän. Kun ensimmäisenä päivänä kannoimme kuljetuskopan eteisen lattialle tulivat molemmat vanhemmat kissamme heti näyttämään uudelle tulokkaalle kaapinpaikan. linu ei kuitenkaan ollut mokomasta suhinasta moksiskaan. Kun kopan ovi avattiin paineli linu heti olohuoneessa olevien lelujen kimppuun. Ja jo ensimmäisenä yönä linu päätti että hänen nukkumapaikkansa olisi tyynejemme välissä, ja siinä linu nukkuu yönsä vieläkin. Eivätkä vanhemmat kissatkaan kauan jaksaneet linua komentaa vaan pian jo nukkuvat sängyssä samassa kasassa ja leikittiin yhdessä.

linu on luonteeltaan seurallinen, todella ystävällinen ja erittäin leikkisä. linu saakin usein villittyä leikeihinsä mukaan kaikki kissamme ja meno onkin silloin melkoinen. Hurjasta juoksuvauhdistaan linu onkin saanut lempinimet 'Harlekiinitorpedo' ja 'Kokkolan pikajuna'.

Myös näyttelyissä linu on saanut kehuja hienosta luonteestaan ja esiintymisestä; tuomarinpöydällä linu on kuin kotonaan. Kehuja tuomareilta on tullut myös harmonisesta ulkomuodosta, hienoista peitinkarvoista ja vahvasta rakenteesta. Monet tuomarit linu on päässyt yllättämään myös painollaan; ulkoinen olomuoto kun on enemmän tuollainen luikku, mutta painoa linulla on kuitenkin 4,5

kg. Moitteita on tuomareilta tullut lähinnä liian pyöreistä ja dominoivista silmistä. Kotona silmät eivät ole ihan niin suuret ja pyöreät, mutta kun siellä näyttelyissä on niin paljon katseltavaa...

Seuraavaksi linu saakin sitten ruvetta ajattelemaan pentuasioita. Pentujen hoitoa linu ja harjoittelikin Hetjan ja Brellan pentujen kanssa. Hetjan pennuille linu toimi kummina ole-malla koko synnytyksen ajan Hetjan henkisenä tukena. linun vieminen toiseen huoneeseen ei tullut kuuloonkaan, kun Hetja lähti heti kummitätiä etsimään. Joten pennut syntyivät linun valvovan silmän alla ja myöhemminkin linu toimi pentuvahtina.

Ja kun sulhanen on vihdoinkin valittu niin näemme toivottavasti tänä syksynä kissalassamme myös linun jälkikasvua.

Jenni-Riikka Wacklin ja Kai Naskali

EUROOPPA PREMIOR

FIN* Suvipäivän Ivoire (NFO fs 09 24)

Heikki Siltala

EP FIN* Suvipäivän Ivoire (NFO fs 09 24) kasvattajansa Suvi Sippolan kanssa.

i:EP&EC&SW-03 S*Trollgumman's Vigge Vildbatting, DM NFO ds 09 22

e:CH FIN*Suvipäivän Epona, DM NFO n 09
s.07.10.2004
Om.Jani Ahlfors
Kasv. Suvi Sippola

Ivoire, kotoisammin "Ivo", valmistui korkeimpaan arvoonsa, Eurooppa Premioriksi, kotinäyttelyssään Turussa 22.11.2008, hieman yli 4-vuotiaana.

Matkaan mahtuu vain yksi serti-

häviö, muuten Ivo on ollut oikea kasvattajan unelmakissa.

Ivo on ollut VPK 9 kertaa, TPK 15 kertaa, VSK 2 kertaa ja KPK kerran.

Kun I-pentue aikanaan syntyi ja kasvattajana laitoin pentuja "paremmuusjärjestykseen", Ivo ei vaikuttanut silloin mielestäni mitenkään ihmeelliseltä. Siksi Ivo myytiin ihan vain lemmikiksi.

Ivo oli kerran nuortenluokassa näytillä, mutta tulos ei ollut sen ihmeellisempi ja kissa näytti silmissäni varsin keskinkertaiselta.

No, menin katsomaan kissaa, kun se oli steriloitu, Ivo taisi olla silloin n. 1,5-vuotias.

Olin todella hämmästynyt, koska siitä oli kehittynyt todella hieno kast-raattinaaras.

Kysyin omistajalta, että onko tämä varmasti sama kissa ja saiskinko mahdollisesti viedä sitä muuttaman kerran näyttelyihin, ihan koe-mieleessä.

Ja sainhan minä, kiitos vaan Ivon omistajalle Janille ja hänen vanhemmilleen, erityisesti Janin äidille Ivon hyvästä huolenpidosta!

Omistaja kysyi minulta, ihan Ivon näyttelyuran alkuvaiheessa, että milloinkas niitä pokaaleita oikein saa?

Minä tietysti realistina sanoin, että ei niitä niin vain saada, ne täytyy voittaa ja on paljon muitakin hyviä kissoja...Olimme menossa samana viikonloppuna Kempeleen

näyttelyyn ja kappas vaan, kotiintuomisina oli kuin olikin, kaksi VSK-poikaalia!

Ivon vahvuuksia ovat SUURI koko, se on todella iso naaras, ei pelkästään lihava.

Lisäksi Ivo kasvattaa aina kesäksi pitkän, hienon turkin, joka on yllättävän hyvälaatuinen niinkin vaaleaksi hopeaksi.

Muita vahvuuksia ovat hieno, avoin ilme, ja hienot korvat pienillä tupsuilla.

Ja tietysti se luonne, joka on aivan mahtava. Ivo on käyttäytynyt aina tuomarien pöydällä todella ystävällisesti, mutta osaa se tarvittaessa ilmaista omankin mielipiteensä, on tainnut tulla kasvattajaansa...

hyvästä ja hienosta luonteesta kertoo sekin, että kissa pestiin näyttelyyn ensimmäisen kerran vasta tänä syksynä, eikä se ollut siitä mil-länsäkään.

Olin hyvin voinut tehdä pesun ja kuivauksen yksinkin, niin rauhallinen Ivo oli.

Nyt valmistuttuaan Ivo saa jäädä ansaitulle eläkkeelle, jättäen näyttelyareenat nuoremmilleen.

Kiitos hyville ja kauniille kilpikumppaneille omistajineen, varsinkin muutamat uroskastraatit ovat antaneet hienon vastuksen VP-valinnoissa.

Suvi Sippola

EUROOPPA PREMIOR

EP FIN* Pörkarvan FamaFert "Vertti" (NFO n 24)

Sudio Foxy

Olen nyt jo iso poika, mutta uskokaa tai älkää olen kyllä ollut pienikin. Syntymäpainoni oli vaivaiset 95g. Pappa aina sanoi minulle, että minusta jää

pieni käppänä poika. Tästä suivaan-tuneena päätin kasvaa oikein isoksi. Olen tässä tavoitteessani mielestäni nyt aika hyvin onnistunut J

Lapsena kävin näyttelyissä vain vähän. Kun minusta kasvoi iso poika niin sain matkustella näyttelyihin paljon enemmän. "Äidin" mielestä olen menestynyt aivan kohtalaisesti. Itse en tuon menestyksen päälle niin paljoa laske. Hauskinta näyttelyreis-suissa on kun saan olla Nellyn kanssa samassa hotellihuoneessa. Hän on minulle elämäni rakkaus.

Viimevuoden loppu oli aika hektinen näyttelyiden osalta ja nyt olenkin vetänyt hieman henkeä.

Tulen piipahtelemaan näyttelyis-

sä tulevaisuudessakin joskaan en enää juuri niin aktiivisesti kuin aikai-semmin.

Kiitos kaikille viimevuonna minua näyttelyissä kannustaneille.

terveisin Vertti

VALMISTUNEET

EUROOPPA PREMIOR

FIN* Hopeahännän Samu Santeri (NFO ds 24)

Sudio Foxy

synt. 28.2.2006
isä: EC Eirikr Hopeahännän
Viking*UA (NFO ns 23)
emo: EC Hopeahännän Hannabella,
DM (NFO g 09 23)
kasvattaja: Sari Sinkko
omistaja: Päivi Luukka

Samu oli rakkautta ensi silmäyksellä. Olin varannut Samun kasvattajalta Sarilta toisen pennun ja menin sitä katsomaan. Sarilla oli saman aikaisesti myös toinen pentue ja siinä oli sitten ihana, vaalea, karvaton ja leikkisä metsäkissan alku, joka vei huomioni saman tien. Kysyin onko se varattu ja voinko vaihtaa vielä pennun. Se onnistui ja niin Samu sitten muutti meille.

Samu on aivan ihana luonteeltaan, ystävällinen kaikille ja muikailee mielellään. Tuomartikin ovat näyttelyissä saaneet osansa Samun hellyyden osoituksista.

Ensimmäisenä rotukissanani Samun kanssa on ollut ihana kierrellä näyttelyissä ja tutustua tähän hienoon harrastukseen ja ihaniin ihmisiin.

-Päivi Luukka-

Norjalaisten metsäkissojen rekisteröinnit 2008

Norjalaisia metsäkissoja rekisteröitiin SRK.hon vuonna 2008 yhteensä 431 kpl.

Näistä naaraita oli 205, uroksia 226. Tuontikissoja rekisteröitiin 22: 14 urosta ja 8 naarasta.

Rekisteröinnit jakautuivat seuraavasti:

BEAUTYHILL..... 5
CHAOTIC..... 5+4
CIPUKAN..... 4
COUGAR'S..... 4+3+3
DEIMOS 3+3+1
DUNDERKATTENS... 3+2+7+4+2
FELLOW'S..... 5
FOLLOWME 5
FOXYPAW'S 9+3
HEINÄHATUN 6+5
HOPEAHÄNNÄN..... 5+4+1+5+3
KALICALANIN 6
KATINKURUN..... 3+3

KEHRÄÄJÄN 4+1+1
KIRSIKAN..... 4
KISSANPOLKAN..... 3
KIVAN-KISSAN..... 4
KORPIKATIN 3
KORPINOIDAN..... 2
LEOLINE 4+2+1
LOUHELAN 4+1+1
MARMATIN..... 5+5+5+5+2
MIRKULAN 5
NALLE-PUHIN..... 2+4
NINATTE'S 3+4
NOITALINNAN..... 4
NORDCAT'S 3+6
NORLEON..... 4+3
SLYTIGER'S 5+5
SMILETAIL'S 4
SNOWMATE'S..... 5
SUNSHIRE'S 6+4+5
SUVIPÄIVÄN..... 4+5
TÄHTITASSUN 5+1+5+2
WILDLING'S 4
WINDSOR 2
VIPMILL'S 4

WISHMASTER 4+7
KUJAKEIKARIN..... 5+3+6
LARINKALLION..... 5
FLUFFYTAIL'S 3+3
KALLIOPIRTIN 4
YARSCIN 3
MOUTOWN 1+3
SPOT-ON 5

Tuisku ja Rista – äiti ja poika

EP, EC, FIN* Felicis Clarissa, DSM (NFO n 09)

Emo ja poika, tosi tehokkaita tittelin- jahtaajia

Tässä suvussa DM- ja DSM-arvoja on kuin Vilkkilässä kissoja

Ruokolahti on Suomen virallinen leijonapitäjä, joten eipä ihme, että sieltä lähtee kovan tason pikkuleijonia himoittuja titteleitä voittamaan.

Tämän tarinan päähenkilöitä ovat norjalaiset metsäkissat EP, EC FIN*Felicis Clarissa, DSM (NFO n 09), syntynyt 27.3.1999 Ruokolahdella ja asuu nykyään Lappeenrannan Hytin kylässä. Mamma Clarissalle - kotoisasti Tuisku vaan - SRK myönsi DSM-arvon 5.3. 2009 sopivasti 10-vuotisjuhlien kynnyksellä. Mutta jälkikasvu pani vielä paremmaksi. Tuiskun ja Akun EP, EC FIN*Suvipäivän Milou (NFO a 23), molempien ainoasta kuuden karan pentueesta varttunut EC FIN*Felicis Tristan De Milou, DSM (NFO a 23) nappasi DSM-tittelinsä ensimmäisenä suomalaisena metsäkissana jo 5.8.2005 eli vasta kolmen vuoden iässä.

Tristan, perhepiirissä Rista vaan, sai uuden kotinsa edesmenneen isä Akun luota Jämsän Hallista, josta se on reissannut näyttelyissä kotimaan ohella pitkin Eurooppaa eli Virossa, Latviassa, Venäjällä, Itävallassa ja Italiassa saakka. Emäntänsä Pirk-

ko Penttisen todistuksen mukaan "vanha herra" Rista on rauhallinen, upealuontoinen kissa, jonka kanssa näyttelyreissut ovat aina sujuneet helposti, kuin leikiten. Muita Tristanin saavutuksia: paras norjalainen metsäkissanuori vuonna 2002, paras aikuinen 2003, Kissaliiton listalla 2. sija aikuisten luokassa 2003, Skogkatt of the Year-listalla 4. sija aikuisten luokassa 2003. Näyttelytuloksia on ropissut seuraavasti: BIV 54 kpl, NOM 50 ja BIS 17.

Emo Tuisku on omistajansa ja kasvattajansa Sanna Halttusen mukaan ollut tarkka ja huolehtiva emo; viisas, kujeileva, yllätyksiä täynnä oleva peto ja metsästäjä, joka lisäksi on antanut lavakarismansa kukoistaa. Ei siis ihme, että menestystä on satanut. Niinpä 2.11.2008 Kirkkonummella Tuiskulle tuli 10. KPK-voitto. Tuiskun muita saavutuksia on paras norjalainen metsäkissa kastraatti 2004 ja paras veteraani 2006.

Kun mennään vielä yksi sukupolvi taaksepäin, titteleiden määrä vain kasvaa. Felicis Clarissa syntyi yhdistelmästä EP, EC Spar Konge Felis Jubatus, DM (NFO n 09) x EP, EC FIN* Silvanian Elvira, DM (NFO n 23). Tanskalaissyntyinen isä Spar Konge (Junnu) sai DM-arvonsa 10.12.1999 ja on jo siirtynyt kissojen taivaaseen. Emo Elvira saavutti DM:nsä vain neljä päivää myöhem-

min eli 14.12.1999. Junnun ja Elviran "uskollisesta liitosta" syntyi kolme pentuetta. Elvira-mamma täytti tammikussa 15 vuotta ja viettää vapaaherrattaren eläkepäiviään emäntänsä Sanna Halttusen kissaperheessä Lappeenrannan Hytissä.

Juhani Heikkilä

Heikki Siitola

IC Leoline Akseli Aristokatti (NFO ns 03 24).

Hannes Lohen geeniprojekti jatkuu

HCM - projekti

Prof. Hannes Lohi ja prof. Leslie Lyons Davisin yliopistosta USA:sta (joka vieraili täällä Suomessakin muutama viikko sitten) ovat aloittamassa yhteistutkimusta HCM-sydän-sairaudesta. Tähän HCM-tutkimusprojektiin on olemassa jo rahoitusta, mutta näyttöä kaivattaisiin kovasti. Projektia varten he haluaisivat verinäytteen mahdollisimman monesta HCM:ää sairastavasta kissasta rodusta riippumatta, DNA-pankkilomake täytettynä sekä kopiot kissan sukutaulusta ja terveystiedoista.

Alkusyksystä 2009 on tulossa käyttöön uusi, varsin tehokas geenikartoitustyökalu ja sen avulla haluttaisiin lähteä etsimään HCM:ää aiheuttavia mutaatioita (geenivirheitä). Niinpä nyt olisi erinomainen mahdollisuus saada paikallistettua omalle rodulle tyypillisiä HCM-mutaatioita. Projektin rotukohtainen onnistuminen riippuu kuitenkin siitä, miten hyvin saadaan näytteitä HCM-sairaisista kissoista.

Mikäli kissallasi on todettu HCM ja et ole vielä antanut kissastasi verinäytettä Hannes Lohen geenipankkiin, tee se nyt! Norjalainen metsäkissa maksaa kissasi verikokeen (max 50 €). Eli ota kissasi terveystiedot, kopio sukutaulusta ja lomake Kissaliiton sivuilta (Kissojen geenipankkilomake sivulta Lomakkeet) ja pyydä eläinlääkäriäsi ottamaan verinäyte ja toimittamaan se Hannes Lohelle. Sitten lähetä kuitti ja kopio kissan HCM lausunnosta sekä tilinumerosi rahastonhoitaja Päivi Salmi-Walleniukselle.

Muistakaa myös, että terveiden kissojen verinäytteitä kaivataan vertailuryhmäksi geenipankkiin!!! Erityisen arvokkaita ovat vanhojen kissojen näytteet, mutta kaiken ikäisten kissojen näytteille olisi tarvetta!

Kuolleena syntyneet tai syntymän jälkeen kuolleet pennut ja kissojen geenipankki

Jos teille syntyy kuolleita pentuja tai pentu kuolee pian syntymän jälkeen ja siitä on pääteltävissä kuolinsyy, silloin prof. Hannes Lohi kaipaaisi tällaisesta pennusta näytettä kissojen DNA-pankkiin. Tällaisia tapauksia ovat esim. selkäranka – ja vatsa-aukileet, lattarinat, kitalakihalkiot ja kaikki muut mahdolliset epämuodostumat.

Jos pentu syntyy kuolleena, mutta siitä ei voi päätellä kuolinsyytä, silloin sen näytettä ei kannata lähettää geenipankkiin, ellei se ole menos-

sa EVIRAan tai Helsingin yliopiston Eläinlääketieteellisen tiedekunnan peruseläinlääketieteen laitoksen patologisten osastolle avattavaksi. Silloin näyte pitää ottaa geenipankkia varten ennen kuin se lähetetään jatko-tutkimuksiin. Avausraportin kopio lähetetään sitten jälkikäteen tutkimusryhmälle.

Toimintaohje

Kuolleesta pennusta otetaan ensin kuva (esim. digikameralla), jossa epämuodostuma näkyy. Kuva lähetetään esim. sähköpostitse Minna Virralle (minna.s.virta @ helsinki.fi), joka tietää näin kuvan saatuaan odotella perässä tulevaa näytettä. Laittakaa sähköpostiin mukaan myös oma kirjallinen selostus pennun epämuodostumista, sillä esim. lattarinat eivät näy kuvissa kovin hyvin. Jos kuvaa ei ole mahdollista ottaa, kuvailkaa tutkimusryhmälle mahdollisimman hyvin pennun poikkeava ulkonäkö.

Pennut ovat tässä vaiheessa vielä rekisteröimättömiä, mutta ne pitäisi kuitenkin jotenkin erottaa toisistaan. Niinpä ne tulee nimetä yksilöllisesti. Kirjoittakaa pennun nimeksi kasvattajan nimi ja esim. pentu A jne. (kirjatkaa myös itsellenne ylös, mitä olette merkinneet, jotta ette käytä samaa merkintätapaa vahingossa kahdelle eri pennulle). Kirjoittakaa sähköpostiin myös pennun vanhempien viralliset nimet ja rekisterinumerot. Silloin oikea kuva ja näyte löytävät toisensa.

Geenipankkia varten pennusta tarvittaisiin pala lihaksesta tai esim. korvasta ja/tai hännästä. Koska pennun korvat ovat varsin pienet, niistä voisi molemmista napsaista esim.

saksilla palan ja mielellään vielä lisäksi n. 2-3 cm palan hännästä. Palat laitetaan esim. minigrip-pussiin. Pussin päälle kirjoitetaan kasvattajan nimi ja "pennun nimi" (esim. pentu A) sekä vanhempien viralliset nimet ja rekisterinumerot. Mukaan täytetään DNA-pankkilomake sekä kopiot molempien vanhempien sukutaulusta. (Jos esim. uroksen sukutaulu puuttuu, sen voi kyllä toimittaa perille myöhemminkin. Tärkeintä on saada näyte perustietoineen geenipankkiin ja tietoja voi täydentää jälkikäteen vaikka sähköpostitse). Perjantaina näytteitä ei kannata lähettää, vaan silloin minigrip-pussi säilytetään jääkaapissa viikonlopun yli ja postitetaan tutkimusryhmälle maanantaina (näytteitä ei saa pakastaa!).

Tiedot ja minigrip-pussi lähetetään osoitteeseen:

Minna Virta / Lohen tutkimusryhmä
Biomedicum Helsinki, huone B332a
Haartmaninkatu 8, PL 63
00014 Helsingin Yliopisto

Tiedän, että kuolleen pennun korvien ja hännän leikkaaminen tuntuu hurjalta, mutta kasvattajat voisivat ajatella, että näin kuollut pentu voi tehdä palveluksen lajitovereilleen, jotta tulevaisuudessa mahdollisimman harvan pennun tarvitsisi menestyä vastaavalla tavalla.

Huom! Tutkimusryhmä ei ota vastaan kokonaisia pentuja, vaan ainoastaan niiden DNA-näytteitä.

Sari Sinkko

Norjalainen metsäkissa ry:n Hannes Lohen geenipankki projektin yhteyshenkilö

FIN* Nordcat's
WakeMan
(NFO e 09 22)

Kissan turvallinen ulkoilu

Minna Viljanen

Vapaana kulkevaa kissaa vaanivat monet vaarat, eikä rohkea ja luottavainen metsäkissa osaa niistä välttämättä montakaan varoa. Kulmakunnan kuninkaaksi itseään luuleva kastroattikollini on vuosien mittaan yrittänyt ottaa mittaa pyöräilijöiden, sauvakävelijöiden ja koirien lisäksi autoistakin... Makaa keskellä tietä tyyriin näköisenä ja ei muuten väistää! Joten veikkaanpa että sen elo vapaana ulkoilevana kissana olisi jäänyt hyvinkin lyhyeksi. Jotta sisäkissa ei kuitenkaan tulisi mökkihöperöksi, on sille suositeltavaa järjestää turvallisia ulkoilumahdollisuuksia. Valjasulkoilu on tietysti yksi keino, mutta varsinkin useamman kissan ulkoilutamiseen saattaa mennä suurin osa illasta, joten muita ratkaisuja olisi hyvä olla.

Parvekkeen ja tuuletusikkunan verkotus

Kerrostalossa ei ole mahdollista rakentaa erillistä ulkoiluhäkkiä ts. tarhaa, mutta sen sijaan parvekkeelle voi (isännöitsijän luvalla) asentaa verkon, jotta raittiista ilmasta nauttiva kissa ei hyppää kaiteen yli vaikkapa linnun perässä. Vaikka ennen harmittelin, ettei asuntoni parvekkeelle saa asentaa parvekelaseja, olen nyt tullut siihen tulokseen, että verkko on kissojen kannalta mukavin vaihtoehto. Istuvat illat pitkät nenä verkossa kiinni ja tuuli tuiver-

taa turkkeja. Silloin tällöin joku saalistikin saattaa eksyä verkon aukoista parvekkeelle...

Oman parvekkeeni verkotusprojekti suoritettiin pienellä budjetilla ja ystävien avustuksella. Verkoksi valikoitui vihreä kuusikulmaverkko ns. kanaverkko, yksinkertaisesti siitä syystä että se oli selvästi halvin ja tarjolla olevista vaihtoehdoista kevyin. Joku jämäkempi verkko olisi kuitenkin saattanut olla tähän tarkoitukseen parempi. Täsmälleen oikean korkuista verkkoa ei löytynyt, joten rullasta leikellyt palaset kiinnitettiin toisiinsa nippusiteillä oikean kokoisen lopputuloksen saavuttamiseksi. Parvekkeen kattoon ja seinäniin kiinnitettiin koukut, joiden varaan verkko asennettiin. Alareuna kiinnitettiin nippusiteillä parvekkeen kaiteeseen. Jälkikäteen (tietysti!) tuli mieleen, että verkon yläpääty olisi kannattanut taivuttaa parvekkeen kattoon vasten, jotta yläreunaan ei olisi jäänyt rakoja. Toinen vaihtoehto olisi ollut vahvistaa verkon yläreunaa vielä jotenkin, mutta se on nyt suunnitelmista huolimatta aina jäänyt toteuttamatta... En joka tapauksessa jätä parvekkeen ovea auki, ellen itse ole kotona. Jos joku päättää "kiivetä vapauteen", kuulen sen kyllä.

Asunnon ainokainen tuuletusikkuna on myös verkotettu, mutta paljon tukevammalla verkolla kuin parveke. Tällä hetkellä menossa on versio 2, koska ensimmäinen versio oli sen verran heiveröistä verkkoa,

että kissat saivat revittyä sen hetkessä riekaleiksi... Usein kotiin tullessani joku siellä ikkunassa jo odottelee ja saattaa roikkuakin verkossa.

Ulkotarhan rakentaminen

Jos asuisin omakotitalossa tai rivitalossa, tekisin ehdottomasti kissoille ulkotarhan. Asumismuodon vaihtumista odotellessa onkin hyvää aikaa suunnitella projektin toteutusta ja ihailla muiden rakennelmia.

Katsaus metsäkissakasvattajien sivuille osoitti, että monella on hienojen tarhojen lisäksi sivuillaan todella havainnollisia kuvia ja ohjeita.

Jos työkalut eivät pysy kädessä, niin mistä niitä tarhan rakennuspalkkoja sitten saisi? Levatop niminen yritys valmisti ennen Epelit-nimisiä kissatarhoja, mutta ovat lopettaneet niiden valmistuksen. Muita mahdollisuuksia valmiselementtien hankkimiseen löytyi muutamia: Puutuuma (<http://www.puutuuma.net/?tuotteet&a=2&b=7>) ja Kymppitarhat (<http://www.elisanet.fi/kymppitarhat/>).

Suurin osa tarhojen rakentajista näkyi kuitenkin suosineen itse tehtyjä elementtejä. Koska omakohtaisia tarhan rakennuskokemuksia ei ole, piti niiden osalta tehdä pienimuotoisen kysely. Vastaajilta kysyttiin miten tarhat oli rakennettu, mitä projekti tuli maksamaan ja ennen kaikkea mitä he tekisivät eri tavalla, jos rakentaisivat uuden tarhan.

Jenni Mäkinen, FIN*Usvaniityn

(lisää juttua ja kuvia tarhan rakennuksesta: <http://www.uusikaupunki.fi/~jemakine/Ulkotarha.htm>)

Mäkisen Jennillä perheineen on kokemusta 4 tarhasta, joista ensimmäinen on jo purettu pois. Maapohjainen tarha osoittautui kissojen mielestä oivaksi vessaksi varsinkin talviaikaan ja keväällä tarhassa oli järkyttävä siivo...

Miten tarha/tarhat rakennettiin?

Kaikki Mäkisen perheen tarhat on rakennettu maassa elementeiksi, nostettu pystyyn ja sitten kiinnitetty seinäelementit toisiinsa. Jenni on tehnyt piirustukset ja toteuttajana on toiminut aviomies Teijo. Jennin äidin luona oleva "ikkunatarha" on Teijon itsensä suunnittelema ja kissojen suuressa suosiossa. Mikäli ei ole lupaa tehdä isoa tarhaa, niin suuren ikkunan verkottaminen ulko-

puolelta ja sisäpuolelle istuskelutilan järjestäminenkin on kissalle varmasti silti mieluisaa.

Verkkona tarhoissa on käytetty minkiverkkoa, joka on tukevaa ja ruostumatonta. Tukeva verkko tukee myös runkorakennetta. Rungon on oltava riittävän tukeva lumikuormaa ajatellen, mikäli katto kerää lunta.

Kattopoleksi ei ole tarhassa välttämätön, katosta tippuu yleensä niin paljon kondenssivettä ja sivuista sataa sisälle, että tarha on lattiasta märkä joka tapauksessa. Toki verkkokatto on välttämätön. Meillä ei ainakaan olisi kissoja tarhassa jos siellä olisi pienikin reikä. Tarhaverkon on oltava mielestäni jo turvallisuussyistä riittävän pienisilmäistä... tällöin tarhaan voi hyvillä mielin jättää kissat keskenäänkin ilman pelkoa, että pää voisi pennulla mahtua verkon silmään.

Mitä rakennusprojekti suunnilleen maksoi?

Tarhan rakennusaineksista osa on ollut muista projekteista ylijäänyttä, joten hinta-arviota tarhan rakennukselle on vaikea määritellä.

Mitä muuttaisit, jos rakentaisit uuden tarhan?

"Itse olen meidän tarhoihin tyytyväinen. Toki Saunan luona olevaan tarhaan voisi olla suora kulkuyhteys sisältä (kissoilla vapaa pääsy) mutta kahteen tarhaan saisivat mennä itse... ehkä se on liikaa pyydetty. Yleisesti olen tyytyväinen, että kissat saavat ulkoilla oman mielihalunsa mukaan turvallisesti."

Pirjo Havukainen, FIN* Maumillan

Miten tarha rakennettiin?

Tarhaan tulevat 2mx1m rapausverkkokehikot ystävämme nikkaroi omalla pihallaan 2cmx5cm laudasta. Pohjan tukipuut ja tarhan kehikko rakennettiin paikalla kyllästetystä 5cmx5cm puusta. Verkkokehikot ruuvattiin paikoilleen joten se myös helposti purettavissa. Pohjakehikko upotettiin osittain kärkeen soraan.

Meidän tarhahan on aikas vanha, ja jonkinmoisia muutoksia sinne tehdään lähes vuosittain. Tänä vuonna on suunnitelmissa yhden poikkisilan asennus yläosaan. Olen havainnut että huopapäällys puusilloilla on ihan kätevä. Varsinkin kun tyttäreni Riikkan rexit tykkää kiipeillä juosten, joten päällystetystä hyllystä saa hyvän otteen.

Halusin aluksi tarhaan ruohikko-pohjan, mutta siitä luovuttiin parin

tarha v 2004 (kolme vuotta rakentamisen jälkeen)

vuoden kuluttua. Koska tarha on ka-
tettu olisi nurmikkoa pitänyt kastella
ja sitäpaitsi kissat pitivät maapohjaa
isona hiekkalaatikkona, eikä se ol-
lut ollenkaan tarkoitus. Lisäksi kissat
toivat tassuissaan valtavasti multaa
sisälle. Pohja katettiin sitten tuol-
laisilla valmiilla terassilaatoilla. Kun-
nolla laudoitettu lattia olisi toki ollut
kauniimpi.

Myös ovi tarhaan jouduttiin kään-
tämään sisään aukeavaksi, sillä tal-
vella lumi esti oven avauksen. Kor-
kea kynnyks oli myös auttanut,
mutta koko oven kääntö oli jälkeen-
päin tehtynä helpoin tapa korjata on-
gelma.

Valokate olisi saanut myöskin olla
muutaman asteen kaltevampi, jolloin
lumi olisi valunut helpommin alas.

Kaiken kaikkiaan olen ollut kui-
tenkin tyytyväinen rakennelmaan,
joka on rakennustöissä ahkeroineen
ystävämme ja minun yhteissuunnit-
telun tulos.

Maumillan tarha v.2007.

Sari Sinkko, FIN* Hopeahännän

Miten tarha rakennettiin?

Olemme tehneet kotona olevan
tarhan kokonaan Kymppitarhan ele-
menteistä, lähes joka vuosi sitä on
laajennettu kissamäärän kasvaessa.
Ensimmäinen versio oli maapohjal-
la ja valokatteella. Maapohja oli kis-
soista mukava, ne tietenkin tekivät
tarpeensa maahan. Pari vuotta sit-
ten teimme jo niin suuren projektin,
että tarhaa ei ainakaan siinä kohdas-
sa pihaa laajenneta. Nyt lattiana on
ns.filmivaneri, se röpelöinen puoli,
harkko perustuksella. Lattia on käte-
vä puhdistaa, ensin suihkutetaan de-
sinfiointiainetta ja sitten painepesu-
rilla huuhtelu perään ja kylpyhuone
kuivaimella lattian kuivaus ja puhdas-
ta on. Verkot ovat tosiaan kymppitar-
hojen erinomaisia elementtejä, jotka
periaatteessa voi asentaa peräkkäin
ilman työkaluja, mukana tulevat liittimet.
Tarhamme on kuitenkin niin suuri,
että oli pakko tehdä runko, jota
tarvittiin myös kattotuoleja varten.
Kattona on nyt peltikatto, jolta lumi tu-
lee hyvin alas ja se on tukeva ja kis-
san kestävä. Valokate hajosi lumen
painosta ja kissat saivat työnnettyä
päällään sen rikki. Sisustuksessa on
käytetty sekä filmivaneri tasojia, että
Cat Palacelta erikoistilauksena tilat-
tuja ulkokäyttöön soveltuvia kiipei-
lypuita, onpa Rigolla oma löhönoja-
tuolikin. (Ei siis ihmisten vanha vaan
kissojen ja koirien oma versio)

Juuri valmistunut tarha, vielä ilman sisustuksia.

Kesämökillämme on minkkiver-
kolla verkotettu parveke. Isäni ahke-
rana käänsi joka ikisen verkon pään
”lyttyyn” ettei se vahingoita kissoja.
Petoeläimet ovat pysyneet ulkona ja
kissat sisätiloissa.

Mitä rakennusprojekti suunnit-
leen maksoi?

Ulkotarhamme maksoi 5000-
6000 euroa + sisustus (mm. Cat Pa-
lace kiipeilypuita). (ihan tarkkaa en
viitsi muistella). Elementtitarhat ovat
kalliita, mutta niin vahvoja ja hyviä,
ainakin mielestäni.

Mitä muuttaisit, jos rakentaisit uu-
den tarhan?

Erittäin eläväisten kissojen vuoksi
on muutoksia tehty ja nykyinen tarha
on tähän asti ollut 100% kissan kes-

tävä. Valokate oli meillä siis turha in-
vestointi, vahvempi katto oli hyvä va-
linta. Samoin lattian tekeminen muu
kuin maapohja tuntuu hyvältä vaihto-
ehdolta, lattioiden ja wc:n desinfion-
ti on mielestäni tärkeä asia. Tarha
onneksi kesti jopa city-ilveksenkin,
joka vieraili pihallamme! Portiltam-
me on pari sataa metriä Saimaan
rantaan ja talvella jäätä pitkin oli tul-
lut ilves, ilmeisesti ruokaa etsimään
kaupungista. Luin asiasta ensin Ete-
lä-Saimaasta, epäilin että Juuso kis-
samme oli päässyt karkuun kun leh-
dessä oli kuva naapurimme pihalla
istuvasta ilveksestä. Jalanjäljistä
voimme sitten todeta että rohkeasti
oli ilves käynyt meidänkin pihalla tal-
laustelemassa.

Soili-Marja Heinänen

Tarha-projektista saatiin vielä yksi kertomus Pukkilan suunnalta, jossa tarhaa asuttavat nykyisin kotikissa Paten lisäksi kolme Spot-On kasvatia: Nami, Arctic Cat "Neko" ja Hedvig "Noona".

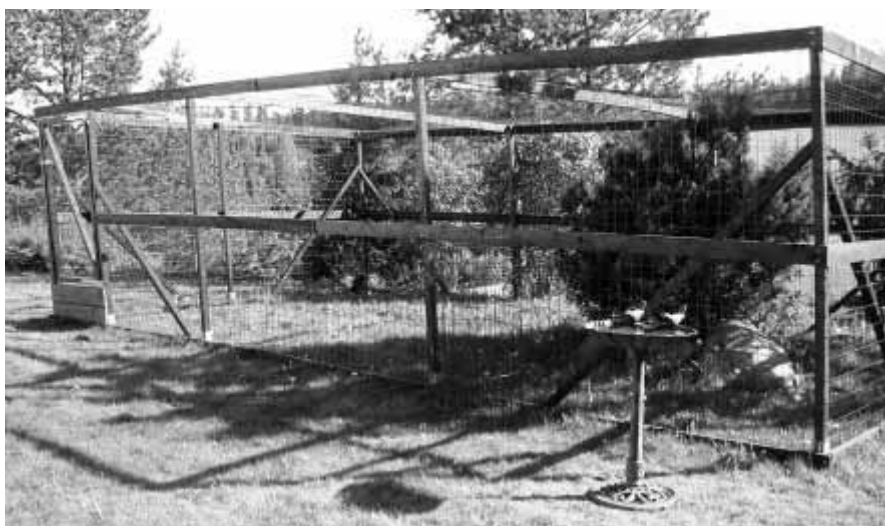
Making of kissalandia eli rakensimme ulkoilutarhan

Pukkilalaisessa maalaismaisemassa, Vierulan tilalla, koettiin ennenkuulumattomia parisuhdeterapian hetkiä toukokuussa 2008, kun pitkälisen (kovaäänisen) väännön jälkeen päätettiin kissojen iloksi rakentaa ulkoilutarha. Suunnittelun lähtökohdat olivat haastavat, sillä isännän mielestä "pari metriä kantiinsa" pitäisi riittää. Mamma puolestaan tahtoi tarhasta niin suuren kuin mahdollista, pihalla olisi tilaa yllin kyllin. Saapastelimme tonttia ristiin rastiin, mietimme ilmansuuntia ja kulkureittejä – ja lopulta päädyimme nurmikolle pienen männyn luokse. Projektin tässä vaiheessa pariskunnan äänijänteet olivat jo enemmän kuin kovilla!

Pystytolpiksi haettiin Mäntsälän sahalta 10 kpl kakkoskakkosia, 66 m lautaa löytyi omasta taapelista. Lahden Terrasta ostettiin 10 kpl sinkittyjä teräsalkoja sekä 75 m vihreätä, muovitettua teräsverkkoa (ruudun koko 10,3 x 6 mm, langan paksuus 2,2 mm). Kiiltävää minkkiverkkoa emme halunneet, koska se ei olisi sopinut maisemaan yhtä hyvin. Pinotexia kului kaikkiaan n. 8 litraa, kun mamma suti kaikki puut kahteen kertaan. Akzo Nobelin tekninen asiakaspalvelu vahvisti, että puunsuoja on kissoille harmitonta, kunhan vaan pari päivää antaisimme liuotinaineiden rauhassa haihtua.

Lopulliset mitat ovat 7x4 m, siis mamman riemuvoitto! J Tarhan seinät ja katto tehtiin verkosta, joka kiinnitettiin puosiin hakasnaulaimella. Katolla verkot asettuvat sen verran limittäin, että ne saatiin nipusiteilla kiinni.

Ovi tehtiin tarhan pitkälle seinälle ja siihen ruuvattiin jämäkkä liukuhaka. Oven alla on korkea kynnyks, jotta a) talviaikaan ovi aukeaa, vaikka lunta olisi reilustikin ja b) kissojen on hankalampi karata henkilökunnan kinttujen välistä, kun ovi avataan. Huom. Mamman mielestä ihkut saranat. Käytännön opettama ehdoton juttu on pieni hakanen oven si-

säpuolelle!

Ensimmäisenä sisustuselementtinä tuunattiin raapimatolppa kahdesta puupölystä, joista päälimmaiseen kieputeltiin sisälköyttä. Isompi pölli juntattiin maahan ja pöllit yhdistettiin toisiinsa pitkällä metalliputkelalla. "Ei varmasti kaadu edes noiden hurjien kanssa!", totesi isäntä hiki päässä askarreltuaan. Vierulan ti-

lan karvainen lennonjohto kiittää ja kiittää!

Syyskesästä isäntä nikkaroi vielä monikäyttöisen mökin, jossa voi kiipeillä katolla, kytätä kattoharjan alla olevassa piilopaikassa tai ottaa tirsat sisätiloissa. Puutavara ja kattoiilet löytyivät omista kätöistä, 4 betonilaattaa ovat rivitalokotimme takapihan peruja. Mökin maalaus

on vielä vähän kesken ja jokunen kattolista uupuu. Kiipeilylaudat sekä lepotasot odottavat asentamista tarhan seinustoille, joten kissalandian virallisia käyttöönottosereemonioita ei vielä ole pidetty. Mamma jo availee ääntä, jos vielä sen pienen suihku-lähteen tarhaan saisi...?!

Sari Ikävalko, FIN* Smiletails

Miten tarha rakennettiin?

Tarha rakennettiin ensin rungon kehikkoina, jotka verkotettiin ja sitten tarha kasattiin paikalleen keväällä 2003. Rakennusmiehinä toimivat aviomies Timo ja appiukko Pekka ja itse sain hääriä maalarina. Kehikot mitoitettiin verkon mukaan jaolliseksi ja alimmaiset maata vasten olevat osat ovat kestopuuta. Koko tarha sitten siis maalattiin ja verkkona toimii jämäkkä minkkiverkko, jota tarhaan meni kokonainen rulla. Katoksi laitettiin valokatetta. Kun kehikko oli paikallaan, miehet rakensivat vielä hyllyjä ja tasoja tarhaan kissojen iloksi. Tarha on sijoitettu talon kuistin etupuolelle, jolloin kissoilla on luuku kuistilta, josta kulkeminen ulkoilemaan tapahtuu. Kissatarhan pohjalla on pihalaatoitus, sama kuin itse pihassakin. Näin tarhan saa helposti painepesurilla puhtaaksi, koska kylä meillä ainakin kissat esim. oksentavat sinne välillä.

Mitä rakennusprojekti suunnitteen maksoi?

Hintaa en osaa kyllä tarkalleen sanoa, mutta satoja euroja kuitenkin tarhan hinnaksi tuli. Käytössä oli hyvää puutavaraa ja itse verkko oli suhteellisen hinnakas, mutta on ollut hintansa arvoinen. Ei ole mennyt miksiäkään kuuden vuoden käytöstä huolimatta. Itse en luottaisi mihinkään kanaverkkoon kissatarhassani. Tarha on niin jämäkkä, että jos vaikka joku iso koira hyppisi sitä vasten, ei mitään tapahtuisi.

Mitä muuttaisit, jos rakentaisit uuden tarhan?

En laittaisi valokatetta vaan oikean kunnon katon. Katto tulee meillä uusittavaksi tänä tai ensi vuonna. Valokate kasvaa jotain tai on ainakin vihertävän harmaan likainen, jos sitä ei painepesurilla pese välillä,

eikä kiva katsella. Lisäksi yhdessä kulmassa on reikä, kun katolta tippui jääpaakki sen päälle. Ollaan kokeiltu kuorittuja luonnonpuita siellä kiipei-

lypuina köysillä päällystettyinä, mutta ne saavat homepilkuja nopeasti, joten niistä luovuttiin pian.

Näyttely tapahtumia

Olin RUROKin ”suurnäyttelyssä” usean kissan kanssa Myllypuron tenniskeskuksessa. Tietenkin kissani ja mukanani olevat kasvatit tuntuivat menevän arvosteluun yhtäaikaa. Niinpä vein mukanani olevan sinivalkean nuoren uroksen tuomarin taakse häkkiin odottamaan vuoroaan ja kiirehdin esittämään kissaani toiselle tuomarille. Vapauduttuani lähdin tunkemaan ihmisjoukon läpi kasvattiani arvostelemaan tuomarin luo ja huomasin että kissa olikin jo pöydällä. Arvostelun päätyttyä kysyin nuorelta naiselta, että oletko assistentti (kun huomasin että hän ei ole) vai miksi halusit esittää kissani. Nainen väitti että ei, kun kissa on hänen. Ky-

syin että mistä hän sen nappasi, jolloin hän kertoi iloisena, että kun hän oli tullut katsomaan milloin on hänen vuoronsa, hän huomasi että joku olikin tuonut hänen kissansa tuomarin taakse. Sanoin, että ei, kun kissa on minun. Aloin jossain vaiheessa jo itsekin epäillä, enhän ollut kasvattiani nähnyt puoleen vuoteen, aamulla sain sen boxissa matkaani mukaan. Sitten nainenkin totesi, että herran jestas, eihän tämä ole edes hänen kissansa näköinen. Tuomari seurasi keskusteluamme hämmentyneenä. Laitoin kissan pöydälle, mutta tuomari totesi jo arvostelleensa tämän kastroatti naaraan. Sanoin sen olevan leikkaamaton uros. Tuomari katsoi

meitä kumpaakin kissan omistajaa ja epäili että olemme aivan sekaisin. Sitten hän totesi kokeilemalla, että kyllä tämä on leikkaamaton uros ja arvosteli sen uudelleen. Myöhemmin kastroattinaaraan omistaja tuli pyytämään anteeksi, kertoi olevansa ensimmäisessä näyttelyssään ja jännittäneensä niin paljon, ettei ollut edes tajunnut esittävänsä jonkun toisen kissaa. Kotiin lähtiessä tarkistin kyllä monta kertaa, että onko mukanani varmasti oikea kissa!

- ”Entinen blondi Itä-Suomesta” -

VALOKUVAUSKILPAILU

Otitko kesäisen kuvan Kissastasi? Nyt kamerat käymään ja osallistu kisaan... Kilpailun säännöt ovat yksinkertaiset: **”Kesä ja Norjalainen metsäkissa”**, kissa voi olla oma tai kaverin... Raati valitsee kuvien joukosta parhaimman.

Kilpailuaikaa on heinäkuun loppuun asti!

Palkintona lahjakortti Susi-hotelliin Tallinnaan.

Lähetä kuva sähköpostitse

jenni.makinen@uusikaupunki.fi

tai postitse Jenni Mäkinen, Juntinraitti 2,
23660 KALANTIAS

Yhdistys pidättää itsellään oikeuden
käyttää kuvia kotisivuillaan sekä
julkaisuissaan

CH Satukissan Queeckstep " Kusti "

12.9.1993 – 14.4.2009

*Saimme pitää Sinut luonamme viisitoista
kehräyksentäyteistä vuotta, Sinulla oli
huippuihana luonne, lempeät vihertävät
silmät kurkistellen hauskan
mustan naamion takaa sekä mahtavat
superpehmeät tassut!*

*Herkkuruokasi jauhelihan tuoksu sai Sinut
puheliaaksi, vahdit sitä tiukasti kun se oli
rasiassa sulamassa ja usein kommentoit
asioita metsäkissamaiseen tapaasi.
Sinusta oli hauskaa tulla aamulla
sänkyyn kurnaamaan isäntäväkeä hereille.*

*Kissayhteisössä olit kiistaton pomo, pidit
yritteliäät pikkukollitkin kurissa, mutta myös
suojelit laumaasi; kun kesäisin tarhaan tuli
käärmeitä, "hoitelit" ne tehokkaasti pois.*

*Nyt tassuttelet Taivaan Isän kodissa, siellä
saat leikkiä ja juosta muiden kissakavereiden
kanssa, oma rakkaamme "Musti",*

*Kustia suunnattomasti kaivaten:
Mami, Arto, Reino, Satukissat "Tivari", "Topi",
Kustin tytär "Pami", "Lotta", "Kassu" sekä
Tiina-tiikeri*

*Lämpimät kiitokset Kustin kasvattajille
Seija ja Heikki Suojakarille, ihanasta
ikimuistoisesta lemmikistä!*

PENTULISTA

HOPEAHÄNNÄN

Sari Sinkko, Lappeenranta, +358-400-599 947

Synt: 18.06.2009, luovutus aikaisintaan: 10.09.2009

- valkea (NFO w), naaras
- valkea (NFO w), naaras

Isä: EC FIN* Hopeahännän Sylvesteri (NFO ns 09)

Emo: CH FIN* Hopeahännän Tiffany Keiju (NFO w)

HILLEVILLAN

Ulla Lammi, Ylistaro, 050-4105672

Synt: 14.06.2009, luovutus aikaisintaan: 06.09.2009

- ruskeatabby (NFO n 22), naaras
 - sinitiikeri (NFO a 23), naaras
 - sinitiikeri (NFO a 23), naaras
 - ruskeatiikeri (NFO n 23), uros
 - kilpikonnatabby (NFO f 22), naaras
- Isä: IC Marmatin Armas (NFO n 23)
Emo: CH Ratsutallin Hillevi (NFO f 24)

LOLCAT'S

Kaisa Savolainen, Kuopio, 050-3626260

Synt: 13.06.2009, luovutus aikaisintaan: 05.09.2009

- cremekuviolinen (NFO e 23/24?), uros
 - sinikuvioellinen (NFO a 23/24?), uros
 - sinikuvioellinen (NFO a 23/24?), uros
 - musta/ruskeatiikeri? (NFO n 23), uros
 - kilpikonnaruskeatiikeri (NFO f 23), naaras
- Isä: S*Winterland's Juventus (NFO as 09 24)
Emo: FIN*Marmatin Elina (NFO f 23)

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist, Jakobstad, +358-6-724 6182, +358-50-592 1097

Synt: 10.06.2009, luovutus aikaisintaan: 02.09.2009

- ruskeatiikeri (NFO n 23), naaras
 - musta (NFO n), uros
 - ruskeatabby (NFO n 22), naaras
- Isä: FIN*Dunderkattens Got-To-live (NFO n 09)
Emo: S*Familjelyckans Lady (NFO n 24)

CAT'OMATIC

Auli Ruotsalainen, Kuopio, +358-404-111 431

Synt: 04.06.2009, luovutus aikaisintaan: 27.08.2009

- creme/valkea (NFO nfo e 09), uros
 - musta(savu?)/valkea (NFO nfo n(s?) 09), naaras
 - punatäplikkäs/valkea (NFO d 09 24), uros
 - hopeatabby (NFO nfo ns 22), naaras
 - puna/valkea (NFO nfo d 09), uros
 - ruskeatabby (NFO nfo n 22), naaras
 - punainen (NFO d), uros
- Isä: CH FIN*Pikkumetsän MassaMake (NFO ns 09)

Emo: CH FIN*Cat'omatic Bera (NFO f 23)

CHAKIN

Tuija Hotti, Joensuu, +358-50-5885 295

Synt: 15.05.2009, luovutus aikaisintaan: 07.08.2009

- sinikilpikonna/valkea (NFO g 09), naaras
 - sinikilpikonna/valkea (NFO g 09), naaras
 - cremetabby/valkea (NFO e 09 22), uros
 - cremetiikeri/valkea (NFO e 09 23), naaras
 - sinikilpikonna/valkea (NFO g 09), naaras
- Isä: FIN*Chakin Bertie (NFO e 09 22)
Emo: FIN*Marmatin Kamee (NFO g)

KULTAHIPPUSTEN

Sari ja Jari Kulmakivi, Kotka, 041-4670591/ Sari

Synt: 14.05.2009, luovutus aikaisintaan: 06.08.2009

- hopeatäplikkäs/valkoinen (NFO ns 0924), uros
 - hopeatäplikkäs/valkoinen (NFO ns 0924), uros
 - ruskeatäplikkäs/valkoinen (NFO n 0924), naaras
 - ruskeatäplikkäs/valkoinen (NFO n 0924), naaras
 - ruskeatäplikkäs/valkoinen (NFO n 0924), naaras
- Isä: IC FIN * Hilirimpsis Hattiwatti (NFO as 23)
Emo: CH FIN * Tähtitassun Hymyhuuli (NFO n 03)

MIRKULAN

Tiina Junno, Kempele, +358 40 5377262

Synt: 13.05.2009, luovutus aikaisintaan: 05.08.2009

- sininen valkoisella (NFO a 09), uros
 - sinihopea tiikeri valkoisella (NFO as 23 09), uros
 - sinihopea tiikeri (NFO as 23), naaras
 - sininen valkoisella (NFO a 09), uros
 - creme (NFO e), uros
- Isä: Fin*Fellow's William Dalton (NFO a 09)
Emo: FIN*Mirkulan Agnes (NFO gs 23)

HEINUNTUVAN

Sirpa Selin & Teppo Eloranta, Helsinki, +358-45-638 7138, +358-40-730 4242

Synt: 06.05.2009, luovutus aikaisintaan: 29.07.2009

- musta/valkea bicolour (NFO n 03), uros
- Isä: IC Wishmaster Clark Cable (NFO n 03 22)
Emo: EC Heinutuvan Sophia, DM (NFO f 09)

NALLE-PUHIN

Kati Nieminen, Tampere, +358-40-776 1395, +358-3-222 7780

Synt: 30.04.2009, luovutus aikaisintaan: 23.07.2009

- sinitiikeri/valkea (NFO a 09 23), uros

- kilpikonnaruskeatiikeri (NFO f 23), naaras
 - sinitabby/valkea (NFO a 09 22), uros
 - ruskeatiikeri/valkea (NFO n 09 23), uros
 - ruskeatiikeri (NFO n 23), uros
- Isä: Nordcat's WakeMan (NFO e 09 22)
Emo: CH Nalle-Puhin Ariel (NFO n 23)

NALLE-PUHIN

Kati Nieminen, Tampere, +358-40-776 1395, +358-3-222 7780

Synt: 29.04.2009, luovutus aikaisintaan: 22.07.2009

- punatiikeri/ valkea (NFO d 09 23), uros, lemmikki
 - punatiikeri/ valkea (NFO d 09 23), uros
- Isä: EC Haendel de la Forge (NFO n 23)
Emo: IC Nalle-Puhin Herttuatar (NFO d 03 22)

SNOWMATE

Turo Håkämies & Katariina Penttilä, Veikkola, +358-(0)50-4923900 & +358-(0)50-3524498

Synt: 25.04.2009, luovutus aikaisintaan: 18.07.2009

- ruskeatabby (NFO n 22), naaras
- Isä: Ch Ennio E'Xodja*PL (NFO n 09 22)
Emo: Fin*Snowmate's Adriana La Cerva (NFO n 24)

FOXPAW'S

Mikael Axelqvist & Karita Sumell, Kokkola, +358-50-524 2395, +358-50-355 2888

Synt: 24.04.2009, luovutus aikaisintaan: 17.07.2009

- valkoinen (NFO w), naaras
 - valkoinen (NFO w), uros
- Isä: GIC Dorian av Tyssedal (D) (NFO n 09 22)
Emo: EC FIN*Tähtitassun Balladi Helena (NFO w 64)

KORPINOIDAN

Nina Harikko ja Jussi Korpela, Kerava, +358 45 674 2000, sähköposti

Synt: 21.04.2009, luovutus aikaisintaan: 14.07.2009

- kilpikonnahopeatäplikkäs/valkea (NFO fs 09 24), naaras
 - punahopeatäplikkäs/valkea (NFO ds 09 24), naaras
 - mustasavu (NFO ns), uros
 - sinitäplikkäs (NFO a 24), uros
- Isä: Fin*Korpinoidan Angalo (NFO ds 22)
Emo: GIC Fin*Tähtitassun Heidi Sprintti (NFO f 09 23)

FIN* KISSAFARIN

Kati Seppä, Nakkila, 040-5192085

Synt: 21.04.2009, luovutus aikaisintaan: 14.07.2009

- creme/ valkea (NFO e 09), uros
- creme (NFO e), naaras

- punainen (NFO d), naaras
- punainen (NFO d 09), uros
- punainen/ valkea (NFO d 09), naaras
Isä: CH Fin*Leoline Jimi Jäämies (NFO e 09)
Emo: CH Fin*Norleon Skadi (NFO d)

FOXPAW'S

Mikael Axelqvist & Karita Sumell, Kokkola,
+358-50-524 2395, +358-50-355 2888,
sähköposti

Synt: 20.04.2009, luovutus aikaisintaan:
13.07.2009
- ruskeatabby valkoisella (NFO n 09 22),
naaras
- musta valkoisella (NFO n 09), uros
Isä: GIC S*Restless Desperado, JW (NFO n
09 23)
Emo: CH S*Zealous' Zemya Hamilton (NFO
f 24)

PÖRKARVAN

Pia Vuoltee & Johanna Vuoltee-Niilola,
Raisio, +358-400-780 221, +358-40-730
4341, sähköposti

Synt: 02.04.2009, luovutusikäinen
- ruskeatabby valkoinen (NFO n 09 22),
uros
Isä: IC S*Drakborgens Nimrod Åskboll (NFO
ns 09 24)
Emo: FIN*Pörkarvan Belinda (NFO n 22)

KATINKURUN

Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali,
Pornainen, 040-5545523 / 040-5198867,
sähköposti

Synt: 31.03.2009, luovutusikäinen
- hopeatäplikäs/valkea (NFO ns 09 24),
naaras
- cremehopeatäplikäs/valkea (NFO es 09
24), uros
Isä: IC FIN*FoxyPaw's Baron, JW (NFO ns 24)
Emo: EC FIN*Tähtitassun Purr Kissa (NFO f
09 24)

TÄHTITASSUN

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518

Synt: 20.03.2009, luovutusikäinen
- ruskeatäplikäs/valkea (NFO n 09 24), uros
Isä: GIC FIN*FoxyPaw's Full Time Lover, JW
(NFO n 09 24)
Emo: EC FIN*Tähtitassun Miu-Mau (NFO n
03 24)

SALUMIN'S

Tarja ja Pauli Härkönen, Imatra, 0400-
533258

Synt: 17.03.2009, luovutusikäinen
- ruskeatiikeri (NFO n 23), naaras
- punatäplikäs/valkea (NFO d 09 24), uros
Isä: GIC FIN*Hopeahännän Hellä Hurmuri
(NFO n 23)
Emo: FIN*Hopeahännän Hulivili Helinä

(NFO g 03)

KATINKURUN

Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali, Por-
nainen, 040-5545523 / 040-5198867,

Synt: 11.03.2009, luovutusikäinen
- kilpikonnaruskeatäplikäs/valkea (NFO f
09 24), naaras
Isä: IC FIN*FoxyPaw's Baron, JW (NFO ns 24)
Emo: EC FIN*Tähtitassun Purr lina (NFO f
03 23)

DRÖMKATTENS

Mikaela Björkgård, Pietarsaari, 050-
5454729, sähköposti

Synt: 08.03.2009, luovutusikäinen
- punainen bicolor (NFO d 09 22), uros
Isä: FIN*Dunderkattens John Lennon (NFO
d 22)
Emo: S*Tassajara's Amstel (NFO f 09)

TÄHTITASSUN

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518

Synt: 28.02.2009, luovutusikäinen
- ruskeatabby (NFO n 22), naaras
Isä: EC Axel Oxenstierna Felis Jubatus, DM
(NFO n 09 23)
Emo: CH FIN*NariNetta's Wild Riviera (NFO
n 22)

KARVANAAMAN

Mari Mälkki, Hämeenlinna, +358 40 510
2392
Synt: 26.02.2009, luovutusikäinen

- kilpikonnatiikerivalkoinen (NFO f 09 23),
naaras
Isä: FIN*Chakin Bertie (NFO e 09 22)
Emo: IC FIN*Karvanaaman Arha (NFO n 09)

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist, Jakobstad, +358-6-724
6182, +358-50-592 1097

Synt: 21.02.2009, luovutusikäinen
- valkoinen (NFO w), uros, näyttelytasoinen
- valkoinen (NFO w), naaras, lemmikki
Isä: EC S* Barkli's Snowstorm (NFO w 63)
Emo: FIN*Dunderkattens Gorgonzola (NFO
n 22)

FLUFFYTAIL'S

Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, +358-50-
307 5196, +358-46-6843539

Synt: 11.01.2009, luovutusikäinen
- ruskeatabby/valkea (NFO n 09 22), uros
- kilpikonnatabby/valkea (NFO f 09 22),
naaras
Isä: FIN* FluffyTail's Immortal Isaac (NFO d
09 24)
Emo: FIN* FluffyTail's Kaylee Katal (NFO n
03 22)

TÄHTITASSUN

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518

Synt: 03.01.2009, luovutusikäinen
- musta/valkea, leikattu (NFO n 09), naaras
Isä: EC Axel Oxenstierna Felis Jubatus, DM
(NFO n 09 23)
Emo: FIN*Tähtitassun Tuiskutukka (NFO n
09)

Välitettävät aikuiset norjalaiset metsäkissat

Waldemar eli Deeamore Splendid Merlion
on komea, kohta kaksi vuotta täyttävä,
leikattu uutta kotia etsivä kissaherra.
Värlitään se on ruskeatäplikäs/valkea. Leik-
kisä, rohkea ja erittäin ihmisrakas seurak-
issa. Tiedustelut: elina.andberg@gmail.com
tai tekstiviestillä puh. 040 541 3442.
Elina Andberg, Helsinki, 040-5413442
Ilmoitus jätetty 14.5.2009

Kotia etsii - FluffyTail's Oralie Omega-9
(NFO w - valkea) norjalainen metsäkissa,
naaras, lemmikki, syntynyt 12.07.2008
Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, +358-50-
307 5196, +358-46-6843539
Ilmoitus jätetty 17.5.2009

Kaksivuotias norjalainen metsäkissanaaras
etsii uutta kotia. Mustavalkoinen kauno-
tar on rekisteröity, rokotettu, madotettu,
sirutettu ja leikattu. Sillä on jo IC-titteli
näyttelyistä ja lisää voi halutessaan hank-
kia, mutta näyttelyt ovat kissan mielestä
aika ikävää touhua, joten se varmaankin
pysyisi mieluummin kotosalla sohvaa
nurkassa. Vain sisäkissaksi, ei perheeseen
jossa on koira tai pieniä lapsia, toisen kis-
san hyväksyneen kaverikseen. Kuvia löytyy
kosisivuilta ja Heikki Sitalan kissakuvasi-
vuilta. Lisätietoja kasvattajalta.
Mari Mälkki, Hämeenlinna, +358 40 510
2392, Sähköposti
Ilmoitus jätetty 11.6.2009

Herttainen leikattu metsäkissatyttö (synt.
11.9.2006), kaipaa seurustelua ja leik-
kimistä.
Pohjankylä Pirkko & Jari, Västerskog, Sipoo,
+358-4007150 696, +358-400728 606,
Ilmoitus jätetty 28.8.2008

Kaunis, upeaturkkinen 1,5 vuotias leikattu
metsäkissanaaras Tähtitassun Ilopilleri
vailla rakastavaa kissakotia.
Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518, Sähkö-
posti
Ilmoitus jätetty 19.6.2009

KASVATTAJAT

ABEONA'S

Marja ja Toni Ala-Piirto

Vantaa

+358-44-538 2545, +358-40-076 2946

marja@abeonas.net

ARCTICWILDS

Arto ja Minna Turu

PORI

0445698843

arcticwilds@pp.inet.fi

BEAUTYHILL

Jaana Kaunismäki & Jari Lepola-Kaunismäki

Sammatti

+358 50 3865765

beautyhill@dnainternet.net

BLACKONYX

Pirjo Packalén

Espoo

040 716 3212

pirjo.packalen@pp.inet.fi

BREAKBEAT'S

Minna Koivuniemi

Tampere

0405047578

minna.koivuniemi@netikka.fi

CAT'OMATIC

Auli Ruotsalainen

Kuopio

+358-404-111 431

auli@catomatic.net

CHAKIN

Tuija Hotti

Joensuu

+358-40-515 7935

chakin@elisanet.fi

CIPUKAN

Marja Himanen

Sipoo

+358-440-795 368

mail@cipukan.com

DEIMOS

Jasmin Etelämäki

Helsinki

050 535 8672

e-mail: jetelamaki@gmail.com

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist

Jakobstad

+358-6-724 6182, +358-50-592 1097

dunderkattens@kolumbus.fi

FELLOW'S

Helena Hautaviita & Pertti Savumaa

Espoo

050 3463013 & 050 3326990

finfellows.cats@gmail.com

FOLLOWME

Aila Forstén

Noormarkku

0400-769950

aila.forsten@pp1.inet.fi

FOXYPAW'S

Mikael Axelqvist & Karita Sumell

Kokkola

+358-50-524 2395, +358-50-355 2888

karita.sumell@regionline.fi

GIA-MARIEN

Iida-Maria Ahonen

Lappeenranta

0440854535

iima_89@hotmail.com

GODFATHER'S

Mari Koski

Tampere

+358-50-591 3709

gotfathe@sci.fi

HARMAATURKIN

Paula Taalikka

Köyliö

0503577346

e-mail: harmaaturkin@suomi24.fi

HEINUNTUVAN

Sirpa Selin & Teppo Eloranta

Helsinki

+358-45-638 7138, +358-40-730 4242,

heinuntuvan@surok.fi

HEINÄHATUN

Marika Wiik

Viitasaari

+358-44-3674213

marre_wiik@hotmail.com

HILIRIMPSIS

Katja ja Arto Blom

Kuopio

+358 44 5485776

orunoma@gmail.com

HILLEVILLAN

Ulla Lammi

Ylistaro

+358-50-4105672

hillevillan@gmail.com

HOPEAHÄNNÄN

Sari Sinkko

Lappeenranta

+358-400-599 947

sari.sinkko@pp.inet.fi

HUISKULAN

Anne Liede

Ylöjärvi

050-344 4194

kriliana@hotmail.com

JATULINTARHAN

Tellervo Sahlberg

Kokkola

050-303 4407

tellervo.sahlberg@kotiportti.fi

JUNOS

Sanna Jussila

Espoo

0405183735

sanna.jussila@oxinst.fi

KALICALANIN

Päivi Kupila

Jyväskylä

040-767 1789

kalicalanin@pp.inet.fi

KARVANAAMAN

Mari Mälkki

Hämeenlinna

+358 40 510 2392

mari@karvanaaman.fi

KATTSKOGENS

Eija Sysi-Aho

Ruotsinpyhtää

+358-400-235 409, +358-400-138 704

KATINKURUN

Jenni-Riikka Wacklin & Kai Naskali

Pornainen

040-5545523 / 040-5198867

j-r.wacklin@kolumbus.fi

KEHRÄÄJÄN

Tuuli Sahlberg

Turku

+358-50-524 1911

tuuli@kehrajaan.net

KIRSIKAN

Kirsi Ovaskainen

Kerava

050-5351262

kirsi.ovaskainen@surok.fi

KISSANPOLKAN

Pauliina Peltonen

Tampere

+358-50-301 8116

kissanpolkan@elisanet.fi

KORPIKATIN

Nora Torkkeli

Säkylä

+358 405 192 866

korpikatin@hotmail.com

KORPINOIDAN

Nina Harikko ja Jussi Korpela

Kerava

+358 45 674 2000

zabekai@netti.fi

KULTAHUISKAN**Anneli Kotola**

Helsinki
+358-40-835 8021
anneli.kotola@luukku.com

KURNAU'S**Tiina Monto & Juha Myllylä**

Sippola
+358-40-828 8080, +358-40-080 3426
tiina.monto@pp.inet.fi

LARAMILLAN**Marjatta & Ari Keskinen**

Lempäälä
+358-400-559 537, +358-40-723 6280
laramillan@bastu.net

LEOLINE**Laura Helander**

Turku
+358-40-526 5685
laura.helander@saunalahti.fi

LIONEYE'S**Nina Heikkinen**

Nurmijärvi
+358-40-517 1581
nina.palenius@surok.fi

LOLCAT'S**Kaisa Savolainen**

Kuopio
050-3626260
kaisa.savolainen@uku.fi

LUMILEON**Maria Heiskanen**

Berliini
+49-30-29043615
maria.heiskanen@gmail.com

MARMATIN**Annikki Sundqvist**

Kuopio
+358-50-302 2367
info@marmatin.com

MIISUNPESÄN

Wasenius Harry
Helsinki
+358449160915
vesiboa@suomi24.fi

MIRKULAN**Tiina Junno**

Kempele
+358 40 5377262
tiinajunno@pp.inet.fi

MOONCAT'S**Annaleea Quaranta**

Fano, Italia
+358-50-587 7500, +39-347-675 6166
mooncats@jippii.fi

NALLE-PUHIN**Kati Nieminen**

Tampere
+358-40-776 1395, +358-3-222 7780
kati.nieminen@pp3.inet.fi

NINATTE'S**Nina Määttä**

Nokia
+358-40-739 1918
ninatte@gmail.com

NORDCAT'S**Tuula & Mika Riippi**

Turenki
03-6526156, 045-1384670
tuula.riippi@gmail.com

NORLEON**Minna Viljanen**

Mäntsälä
+358-400-469461
minna.viljanen@gmail.com

ORELIINAN**Eira Parkkali**

Ylöjärvi
+358-3-348 3589, +358-40-543 9308
oreliinan@kolumbus.fi

PÖRKARVAN**Pia Vuoltee & Johanna Vuoltee-Niilola**

Raisio
+358-400-780 221, +358-40-730 4341
porkarvan.metsakissat@dnainternet.net

RAZAWILL'S**Minna Viero**

Laihia
0400-868337
razawills@incat.fi

RYYTIMAAN**Sari Rydman**

Rusko
+358-50-577 9919
sari.rydman@pp.inet.fi

SANT'RAGONA**Sanja & Eelis Sateenranta**

Varkaus
+358-44 253 1958
sanja.sateenranta@gmail.com

SATUHELMEN**Marjut ja Maarit Hyvärinen**

Oulu
044-9936080
marjut.hyvarinen@satuhelmen.net

SILK-SIGRID'S**Sari Soininen**

Oulu
+358-50-414 2758
sari.soininen@mail.suomi.net

SLYTIGER'S**Hanne Lankinen**

Espoo
+358-40-739 6479
slytigers@slytigers.com

SMILETAIL'S**Sari Ikävalko**

Jyväskylä
+358-50-550 9207
smiletails@kolumbus.fi

SNOWMATE'S**Turo Häkämies & Katariina Penttilä**

Veikkola
+358-(0)50-4923900 & +358-(0)50-3524498
snowmates@elisanet.fi

SULOTTAREN**Paula Huhtanen**

Oulu
0407151275
paulaemilia81@oululainen.com

SUNSHIRE'S**Eeva Poutiainen**

Padasjoki
044-5052268
eeva.poutiainen@sunshire.com

SUVIPÄIVÄN**Suvi Sippola**

Auvainen
+358-45-674 7894
suvi.sippola@pp.inet.fi

TERHAKAN**Terhi Urpo**

Pori
040- 723 5327
terhi.urpo@dnainternet.net

TUPULIININ**Leena Visanen**

Häijää
+358-50-327 5139
leena.visanen@gmail.com

TÄHTITASSUN**Eila Tähti**

Espoo
+358-40-5028518
eila.tahti@surok.fi

USVANIITYN**Jenni Mäkinen**

Uusikaupunki
040-7239770
jenni.makinen@uusikaupunki.fi

VIPMILL'S**Elisa Putti**

Hämeenlinna
+358 40 0911415
elisa.putti@armas.fi

WILDLING'S**Katja Iso-Seppälä**

Kangasala

+358-40-762 2613

wildlings@kolumbus.fi

WINDSOR**Merja Hallivuori**

Espoo

040 33 22683

merja@schuhtag.fi

WISHMASTER**Janne & Tiia Kellari**

Viiala

+358-40-848 6573, +358-50-383 0008

wishmaster@wishcats.fi

SIITOSUROKSET

Astutusmaksuun vaikuttaa isän arvo.

Ensimmäinen pentu, kun isä on:

DM 145 eur, EC 130 eur, GLC 115 eur

IC 100 eur, CH 85 eur, ei titteliä 70 eur

kaikki muut pennut ovat 70 eur/pentu.

Yhdistys ei määrää hintoja, vaan jokainen siitosuroksen omistaja

määrittelee astutusmaksut parhaaksi katsomallaan tavalla. Asia kannattaa sopia etukäteen ja siitä on syytä tehdä kirjallinen sopimus.

EC Vipmill's e-Male

NFO n, musta

Isä: IC FIN*MoonCat's Knockout Kid (a)

Emo: N*Juvel's Alvchild (n 09)

White cats can't jump! Musta herrasmies Kanta-Hämeestä etsii päiväkahviseuraa sievistä norskineidoista. Tyytyväisyys ja vaitiolo taataan. Yhteys palveluskunnan kautta.

FeLV-neg, FIV-neg ja sienet neg, veriryhmä A.

Mari Mälkki

Tanhukatu 1A1, 13100 HML

<http://www.karvanaaman.fi>

mari@karvanaaman.fi

TOIMITUSASIOITA

LEHDEN ILMOITUSHINNAT

Koko	Jäsenet	Kaupalliset
1/1-sivu	30 €	70 €
1/2-sivu	20 €	40 €
1/4-sivu	10 €	25 €
Takakansi 4-väri		130 €

PENTULISTA, KASVATTAJA- JA SIITOSRUUDUT

Yhdistys noudattaa FIFen ja SRKn sääntöjä (yhteistösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe kasvattajien FIFe rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe-yhdistyksen kanssa.

Kasvattajailmoituksen maksuperuste on muuttunut ja maksu on nykyään 18 € vuodessa. Siitosurosilmoitus maksaa myös 18 €/vuosi. Ilmoitus on samalla hinnalla lehdessä ja kotisivulla ja se on voimassa 31.12.2009 asti. **Muista poistaa leikattu kolli siitosuroslistalta! Muistathan ilmoittaa myös titteli muutokset!**

Kuvat jpg-muodossa lehtivastaavalle.

SEURAAVA LEHTI 2/2009

Ilmestyy marraskuussa.

Deadline 15.9.2009

Otamme mielellämme vastaan kaikenkarvaisia juttuja mettikistä ja tietenkin hyvälaatuisia valokuvia. Muista lähettää myös kissasi valmistumiskuva kissan täydellisillä henkilötiedoilla varustettuna! Lähetä kaikki lehteen tuleva materiaali osoitteella:

Sari Sinkko

Mäkikatu 1 B

53100 Lappeenranta

sari.sinkko@pp.inet.fi

AINEISTO-OHJEITA

Toimittakaa kaikki lehteen tuleva aineisto mieluummin sähköpostin liitteenä tai suoraan sähköpostiin kirjoitettuna.

uutuus

Vihdoinkin,
Health Nutrition
-ruokaa säilykkeenä!

FELINE HEALTH NUTRITION -sarja sisältää nyt myös säilykeruokia, jotka on kehitetty vastaamaan kissojen vaistomaista valintaa. Sarja sisältää kaksi kissanpennun eri kasvuvaiheen ruokaa sekä neljä erilaista aikuisen kissan ravitsemukselliset tarpeet huomioon ottavaa säilykettä. Ruokia, jotka kissa vaistomaisesti valitsee.

Kissojen hyvinvointi on noussut kokonaan uudelle tasolle!

ROYAL CANIN
FELINE HEALTH NUTRITION™